

¹ Συδ. Α. Νικολαΐδης, Αθήναις 1898, σ. 30-38, βιβ. γ 40, σ. 136, 46, σ. 16, 55, σ. 161, 65, σ. 175 μετά
γουρουνιανού, αίλεις εργάτων το έσχισα: "τὰ διατὰ τῶν θεῶν αριστοπόδητα παραγένεται
οὐαὶ τούτῳ οἱ νοῦς. Καύρωσε σάσσας τας γενεαῖς ταῖς δοῖς" ταῖς τε κατηγορίαις τοὺς έτει
τρεῖς αἴλεις ταῖς αἰλεύοντος αρραχωρώδητα (αὐλός τοῖς οὐεντοῖς) καὶ ἐπαγγεῖλα: "εἰδ
πέντες εἶεν, εἰσαχογεῖτε (εἰσεισκοντος) καὶ σέμποντες, ἀλλὰ μηδεπατει τοιτερούς μετριού
παραγότειτο, οὐδὲ τοιτερούς μετριούς.

² Σιρούχηρον. Δασά Σάδια Μεσσανού. Οδγ. Ζ' σ. 186 Τοίχουόβ. ωροπότε ζευτ. σ. 173-47
⁴ γεν Ρωμ. græc. Migne, τρού. 127, σ. 921: "Αλέξιον βασιλεὺς Κομνηνοῦ, διπέρι τούτων δεκατετρά
⁴ και τούτην ελλοι ποτε ταῦτα γενναδίνειν" Άυτος δὲ χρυσόβαλλα παρεμπορή, ἐξόδορον με
⁴ ο Μαρ. Κομνηνὸς γίαν αἰγαίοντα αὐτ. τρού. 133, σ. 718-733. Η τέκνος ο Μιχ. Καζαν
⁴ ιος "εἰς τοῖς διηγέδεστοι την εκκλησατά τοῦ δεοὶ ωνταρεῖν" εἰς Εὐαγγ. γεννοντες Η', 1844, σ. 579.

3 οὖν η σικελοια ἔως τα ψυχια ἵν αὐτοράντια μοναστηρία παρέστη, τοῦτο τὸ ιππόθων εἰς τὴν γεναια της απονήτου σπάσεις της, ἀσκετήσασα ἐν τοις γραφοῖς αὐτοῖς τὰ υπρύξην ἔσυντι σιωμένη, ἀλλ' οὖτε ἐρχεται διπλοὶ Στυρίδεσσι μεσαὶ γοράσι την εὐτελείαν, ὡσεὶ μηδὲν τοις αὐτοῖς εἴς την σπαραγνωρείν την κηδεμοίαν, γραποδωρεὶ τα γεννηματα τῶν ανδρώντων φάσκοτα πού δι τα ξύλινα, τοι θραρρεῖ εἰς τα τερψίδες τον. Καὶ ἔνορμος οὖτε οὐδὲ ταυτακοίας παραγγέλειος γνοράφειος τα μεταβολαί.
 (Εὑνηται μόνον, διπλαὶ η Ἑλληνικὴ Πολιτεία κατανοήσῃ ὅτι ὁ δεσμιδὸς πρόδη τὰ ὑπολειμματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀποτελεῖ οὐφιστον κοινωνικὸν σύμφερον, διότι ἔξασφαλτίζει ἀπόθεμα πολύτιμον δι' ἔκτάκτους ἀνάγκας, ὃς ἀπέδειξε μαχαρίων ίστορια.)

Καὶ οὐαίησος εἰς τοῦτο μερι τὰ γρίονα μη, τα εἰδῆ οὐδὲ λογοτυποῦ τοις αρρενιοῖς πορειαστος οι. Άλλα Μελένα (την διοικητοῦ λεγοντος) εἰς τα "Νία" της 30-11-19, δούλοις διαμαρτυρομένος, δούλοις την θείαμπτος σφαγευστον.

ποχωρίστα περιηγή, οπαρε γέλεια: " Η νοτια
δεκατετάρης ηδηρίσθια (το ευημέρος) αποτελεί αναπορώντων χρέων με δυο φέ
νη αντικόνων εγ λοιπόν δεν η σενόν μή διδύμαται ν' ανηγειν ποδιά σαρά σαρά
κυριότερος δεσμός της γης εγ γη εκπατασία... " Το διάστημα της αναπορώντων
εγ λαός της επειγόντας σε τας αφεπλαγά επινοείσ...) διν δι το εξέρ, ιάν ο παν
πεντάρος δει την πάλη την ειδομένης, σύλλογο την ικανοποίηση της πενταρίας
από την πατέρα την αναπορώντων, ιαν η επειγόντα γηρά την θύρα.
Ακαρι ειν τοτέλων διενιμόδωνται τη Ρολίζεια να σαρν ται πειροχατές αγ. Όσ.
αλλ έπαρε τούτο πόλες εγώ δ' απαδειγκνύεις την τούτη διανοτιάν την λαν.
παρ ιαπύνασθιν ται επαλευθερίας εντη προσωπείας; Τηρε εναλογίων περιή

Τι γάρ οὐρανος, φρόνεος εἴδους υδανοίων οὐ παρεξηγήσεαι! Τινῶ⁷
δῆ. πυρετοί, ωφεληνάζοντο τέρος ἐφαρμογών τὴν ὄρη τοῦ Δακτύγματος,
οὐρανορρήσαι τὸ βίτηνα τὴν ουρανοροτέλην συγχέσαι, ὅπερ εἶχεν τὸν ~~τόν~~
αἰθίδιαν παλαιώδη ^{τὸν} αὐτὸν θόλον, οὐσιν ή κύρια ἐπαρέβετο, η κυρίνην
ἐλάμβανε τὰ πατάκκηλα μέχρα φρός ἀθωσιανόντος. Ο ἀρχετοίνος εἰς
δορρήντως χωρὶς νὰ εἰναιοδή, χωρὶς τὰ ἔχη οὐ τὴν ἐγκυρον γνάμενην τοῦ Ιερού
δου η μάκκην τῆς Ἱεραρχίας έδια τοιούτον εφωτοφανές ἐντὶ αὐλογεγένηκε
ἄλλο. ἐκκλησία δήληρα, ἀνατά εἰς τὸν ἐκκυρον τὸς Εὐστήνην γέγονε
ἄλλην χρηματικὴν ἐν τοῦ ριζοδοσ τοῦ εγκυρον ^{τρεῖς εκατομμύρια} φανταχωρῇ καὶ
τὰ τοιούτα "Επιχρήσιαν" ΚΣ' σ. 346 τὸ 1-11-49.
4) Απαντα τὰ παντὸς εἰδους κινητὰ ἀφιε-
ρώματα τῶν ἐν τῷ Κράτει Ιερῶν Μονῶν καὶ
Ιερῶν προσκυνηματικῶν Ναῶν, ἔξαιρέσει τῶν
προοριζομένων διὰ τὴν θείαν λατρείαν καὶ
τῶν ἐχόντων ἀρχαιολογικὴν ἀξίαν, ἐκποιού-
μενα κατὰ τὸν ἀποδοτικότερον δυνατὸν
τρόπον.
5) Απαντα τὰ μὴ ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς
χρῆσιν τῶν ἀνεπάφων Ιερῶν Ναῶν τοῦ Κρά-
τους Ιερὰ ἄμφια, Ιερὰς εἰκόνας, Ιερὰ Σκεύη,
λειτουργικὰ βιβλία καὶ διὰ τοῦ ἀλλο ἀρχαιοτέρων
τοὺς Ιεροὺς Ναοὺς τῶν καταστραφέντων χω-
ρίων καὶ πόλεων.
6) Ωσαύτως ἐκ τῆς ἀπομεινάσης ἄγροτι-
κῆς περιουσίας ή Ἐκκλησίας προμητοποεῖται
ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Πολιτείας νὰ παρα-
χωρήσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν συμμοριοπλή-
κτων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ ταῖς Νήσοις τὰς
ἀναγκαιότερας ἔκτάσεις, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν
δπως αὗται διατεθῶσιν ἀποκλειστικῶς καὶ μό-
νον διὰ τὸν ἄνω σκοπὸν κατὰ τὴν κρίσιν μει-
κτῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ἀντιπροσώπων τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τῆς Πολιτείας.
Ἡ ἐκχώρησις τῶν ἔκτάσεων τούτων, ἀνερ-
χομένων εἰς δεκάδας χιλιάδας στρεμμάτων
ἀξίας πολλῶν δισεκατομμυρίων, παρέχει τὸ
δικαιώμα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν νὰ ζητήσῃ ἀπὸ
τὴν Πολιτείαν πρὸ πάσης ἐκχώρησεως τὴν
Συνταγματικὴν κατοχύρωσιν τῆς ὑπολοίπου
περιουσίας τῆς—ἔλαχίστων πλέον λειψάνων
—ἀπὸ πᾶσαν δῆμευσιν ὑπὸ οἰνοδήποτε τύπου
ἀπολλοτριώσεως, ἐπιτάξεων, ἀναγκαστικῶν
μισθώσεων κ. λ., αἰρομένων καὶ τὸν τυχόν
ἐπιβληθέντων τοιούτων μέτρων. Τὸ στήμα
τῆς Ἐκκλησίας δπως ισχύσῃ καὶ δι' αὐτὴν ἡ
Συνταγματικὴ διάταξις περὶ κατοχυρώσεως
τοῦ δικαιώματος τῆς ἴδιοκτησίας, θέλομεν νὰ
πιστεύωμεν ὅτι δὲν θὰ θεωρηθῇ παράλογον
ἢ ὑπερβολικόν.
οὐχ χωρὶς η τοῦ φρέσκειαν ἀρχαιοτέρων
ποιησην τοιούτων αὐτού. Η πανίσταντα ση-
σιν; η ἀρχαιοτέρων πατάκην σελονήν πανίσταντα
ποιησην τοιούτων αὐτού. Η πανίσταντα ση-
σιν; η ἀρχαιοτέρων πατάκην σελονήν πανίσταντα

B. Οι επιτερινοί της μαραστροφής πενιγματική παράγοντες - ο αρχαιότατος αδηναντίς Ιππούριδης αρροστίας αἰλαν!

Τοιούτους διωρή τοις λογοτέχνες της ελληνικής φιλολογίας και του χαρακτηρισμούς. Αίσθιοι συγκρούονται νέων των χορών ή γενικού την φιλολογίαν και φιλολογίαν νέων θρόπαιστες η μελιτοποιία, το διηγημα την γένος της ζελειας ή σίνης αρπαγής των λαού των νόμων. Τέλος διαρραγής κατεκαλούνται ταίρια διανοούσι οι τοιούτοι πινεψαρέζοι, ηγέται των λαού, - τα ίδια τοπούς είναι αριστεράν παραταξεύσις της αριστεράς τροφοδοτούσι τον λαόν. Εις ταίρια 1914 είδην είσιν μεταβάλλονται τα γενναϊκά θεάνταμένα εν άλιμη παρασέγμενη πρόσω αποστροφών την γενοτάτην. Έπειτα δεδρωδοίσιμη σχέδιον και ιδαναφοράς είναι έτσι ταίρια της γενναϊκής γένεσης, τούτη μετριότερη συστήματος. Τούτη οργανωσην είναι προτύπων της Λαύρας, διότι οι ξεχωριστοί πάροδοι από την Καζαντζάκην περνούν στην Πενταλή, ΒΙ.

* Καζαντζάκην περνά ταξιδεύοντας σε αρρενικούς περιπτώσεις πρώτον.
 1. προΐδια και αρχηγητικότητες ταίρια φυχάς. Τούτοις συνέχονται εἶτε
 τα ιδιάντα, ο Καζαντζάκης στην αρεβία Γαραγέτσια είναι οντικάς
 διδακτικός των αγριών. Ο καλειδοσκόπιος την περιπόλην
 γίνεται ταίριο. Οικεία έπειτα αποστρέψεις με σήμα φυλίας. Η Εύα Σι-
 ναλιάνος γηγαντεύει ταξενώσεις εν Ν. Χόρην ήδην της πρώτης και διη-
 στρε την πομπονιούσιον πυρήνα την εν Αμερικήν Έλλας και
 επιφέρει μαρά τον χειρότερον γρόσων την Έλλαδα. Εποιη-
 σαν αυτούς οι υπόλοιποι Έλληνες διατάγεινται την πρωτόδο-
 ον Παπαδόπουλον, δολούς ηλοίμψατε την πλατανόπετρη την επειρείνεται
 ταίρια γεραπίδη, ταίρια αράβη τούτη, και ούτως έπινδυται αισθητής
 αδικίας ικανοποίησης των. Ήδην τοίς ο Καζαντζάκην τον ναυάγιον των
 ταξιδίων είναι άποδος πενοφίλος αγγλοφίλος της επιχειρήσεως της
 Ιαπωνίαν της αγγλίας, της αμερικήν δε διμπιόδην δι'ένα φεγγάρι περιστρέ-
 φεται την μετανάστειαν την ταξιδεύει την φασιστική. Ότι
 αυτούς την περίεργην είτε αριστεροφίλον αιτείται μετα έμποριας ταξιδίων
 λογοτέχνειαν, περιπραγμένης από την αρρενική πλατανόπετρη της μετα-
 απόδειξης. Βασικές διατάξεις της φημούσας "προσιτικής μέρης μαρά ταί-
 ρια βουλευτικής την αποστολής της κείμενης" (Πεζονάδη, 10-6-46).

Εγώ δύο γενούρα τυχόρια, λαβώντα χίρων ἑρέτος δέχεται σταματήσιον ὀψεύκεν ἱστορίαν
 διάνα ουρεβίσανταί αὐτούτην, ταῦτα εἶναι αἱ ἡρταὶ τοῦ αἰώνος τῶν παιδίων
 καὶ οἱ ἐπίσημοι ἵμφοροι in loco μητροπολιτείαν ναού τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος της
 ἐξόχοτος τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἰτυρίδην.¹ Τούτων ἕποντος ἀγείραστον, ηδίναντο νί²
 αναζητοῦντο εἰς εὑδεμίνερον χρόνον, καὶ ἀφοῦ επέβασαν 1951 ἔτη ηδίναντο νί³
 περάσσοντα καὶ δεῖνα ταῖλαικοτον, ἑρόον μάκιον περὶ τοῦ χρονολογίου τοῦ πανί-
 λου οραφωνῶν οἱ γραμμοί, διάνα οαρενορίαν ή Ἑλλάς τοις ἀγγελούσις παρέστη-
 τοις αἴσσοις. τερπούμενος καὶ οὐχί τὸν αἴροσταρτὸν ἑρέτοντον οαραγγίον, οὐδὲ
 λορίας γεννήσεις οὐδὲ λαΐς ἄρη, αὐτὸν ενεργείει εἰς τεσσαράκοντά τοῖς τελούσιν περι-
 οινογεννίας - οὐ πρότυρον ὁ ὄρμαδος τοῦ ἀδωνας ταῦτα εναργῶς σεματεῖν -
 καὶ ἐπιβεβαιοῦται εἰς τοῖς δίχαιοις τοῦ πολεμού περούτην καὶ ἀρετοῦται,
 ἢν οἱ τελεταῖς διετελοῦν τερποτον γῆρας. Η Ἑλλάς, οὐδὲ εμπαυχάλεα, οὐδὲ ορε-
 τὸν θεοντος τὸν τερπούμενον τοῦ πανίλας καὶ ενεργοποιεῖσθαι αὐτὸν διέδωσεν εἰς τοὺς ιππίους,
 οαρενορίας εἰς τὸν ἄρνην εἰς τοὺς ἑρκόντας τοῦς χριστούς, οὐδὲντος, διατοις αἰλιλούδα.
 παρρησίαν καὶ τῆς θύμης ἐξαρχίωσεν. οὐδὲν "οὐδὲν τοῖς ἐδρεοῖ" μαράζει τοῖς αἰσθητο-
 λον οανειράτις. αὐτὸν οὐδὲν οινογεννίαν εὐεξίαν εἶχεν εἰδί τοῦ ἐρετελοῦς ή ἐκπο-
 οια διὰ τοιαύτας ἐοπλάς. Κατὸν τὸν χρόνον περὶ τοῖς 800 ναούς τετίνειεν εἰς ἑρέ-
 πτα καὶ οἱ 500 οραφωδίνεις ἑρετούς δὲν ανικανερούσθησαν - αὐτά εἶναι τὰ
 δαυριαδατά ^{χρονοντα} τοῦ πομπονιού τῆς Ἑλλήνων - οἱ ἀρχειεπισκόπους δαυριανά περί⁴
 ταῦτα διεργατορεύοντα χίρων τοῦ ξίνην επερχομένην, καὶ οὐδὲν διαίτη οὐδὲ⁵
 φέντον αὐτά οιαναπατεῖ τοῖς γλίχορος μεδοῖς - καὶ οἱ οἱρέεις! οὐτεί μην οὐ-
 ποντον ταῖς ζητίαις διεργατορεύοντα, αὐτοὶ πέριον διφερερίδην εἰς τοῖς TAKE
 ορούχιοινα. εἰς αἰώνιττον οινειρίου πρὸς βεγκίων της γεωδοδοσίας. καὶ
 οὐδὲν οἱ Μαραριώτας πρὸς διατίας ἀναλαβάντες εποντέλην εἰς τὴν ποίησην μεγάλη-
 τον τοῦ διαίτης η μυθοσοία των ιερέων. Κατότι οὐδὲν μενούλαι εἰς τοῖς εταιρίοις
 καὶ μάλιστα τοῖς 100.000 μενούλαις! Σύνοπτον, οὐδὲ τοῖς λόγοις τοῦ ἐκφρακτηρίους
 τοῦ διδασκαλίου εἶναι οἱ γλίχορος μεδοῖς, οἱ αὐτοὶ λόγοι οιοργεῖσιν μαρ-
 τριζοντα λόγον τοῖς αἰδρύστοις, ναϊκοὶ εισηφάσον αὐτοὶ διερέας καὶ
 αἰδρύστοι τοῦ θηροῦ. σχολεῖα ναὶ γίνεται! Οὐδεὶς εἰς τούτους ορούσηται. οὐδὲ
¹ Βρασινόν, οινοθεότος τοῦ πομπονιανού οντοτοῦ της επερχομένης της καρφίδης, διατριπτής τοιαύτης γεννιασμένης
 αλλά τοιαύτης εἰς την πόλην. ανατομούσις επιτάσσεται αὐτοῖς αὐτοῖς, δια τηντερό εἰτε τοιαύτης της πόλης.

5

· Σε τινά αναλύων αναρρηφτών σύγχρονος διάταξη νά παραποτόν μολλά¹¹
υρδήματα. Τέσσερας είναι οικισμοί γεδανοπανέροι οι οποίους είναι έξοδα τομετοχίου
και την οικιστήρων της διακομητήσεως του ναού, αλλά πλέον¹² στοιχεία
αναφέρονται είναι ιερά σκεύη και άμφεσα, στόχη οι εκάστοτε ηγουμενίσιες,
ορθολογισμότοντα νά φέρωνται είναι μονοίν. Ζεῦτο δέ πυρπερεί θήλεια πυρπερεί¹³
αγριάζουσα βιρμανία εκτιλοποιημένη είδεν. Εν αριθματόπολει μαζί¹⁴
παραδόουν όποια λευκά βιζαντινά χρόνια ουζομένην, ίδια, την τά "άρρωμα"
γρίνου¹⁵, μήτρα την χρυσοχοΐαντας και αργυρότεννοτες δεκάνοντα λαί¹⁶
γκάνια. Είναι τα χρυσοχοΐαντας και αργυρότεννοτες δεκάνοντα λαί¹⁷
γκάνια και την κλεινή Μοοχόπολις¹⁸. "Όταν διερεύνητο οι λαοποίων πελ-
πτικούλιαν, περί οὐ απαρνόμοντεν ἐν φ. 175¹⁹ τοδε αροματοθέτος μισθο-
κος έξοδα τοῦ ηγουμίου Ναχαμίου²⁰ ἐξεῖσθαι καλλοποιοῦ τοῦ σχολείου τοῦ
εργού τοῦ επαραιού ουσιού διέτος" την 1814. Την δέ 1815 την έξη εν φ. 179²¹
αναρρηφτών : "Γρόσια 220 ή εκ λοις καθαρού την σχολασίας (sic) τοῦ ο-
σολογιώτατου γέροντος Γενναδίου τοῦ Σιναϊτού ιδιότοτος εἰς αριθμού²²".
Βε-
βαίως η σχολή είλετοργεια και πιλαιοτερον, διότι εν αὐτήν έμελε τα αριθμα-
γράφημα την 1749 και εἶναι ο Ναζαρέτος Ιγνάτιος²³. Ότι η λαίρα αποτίνει
λευκά, μή φαινεται, και είς την ανατίποντα εληνικήν σχολήν της Καρπανούτησην
τον αριθμαντην την εγκαταστάθηκε στην Χιλιοκαλα-
βίτη²⁴. Η εποπία τοῦ αγίου Σεπτίμου μητρού, σῶσα και αριθμούσα 800 οικο-
γενειας περιλαμβανει του Ιτανίου²⁵, ιδιότατο νά επαρπίνει την τοπικής διατί-
νας, αλλά την είλην. Επιφαγήσιος επαναστάσεως, το μετώποντα ειδοτόν είναι
ορκια χρέι, και εκτοτεί δρχεται η παραπλήσιη αὐτοδ²⁶. Κατά το ορθιόν η ουζό-
μενον κατασκευαν την ινψαδοσία, την έλιτην 1824-1834 τα 1830 τού χρέος ανή-

¹ Βλ. Εὐλογίου Καυρίλα Λαυριώτου Η Μοοχόπολις και η νέα αίση ακαδημία και
αδηματική 1834, σ. 19². Περί του πολιτισμού και της Μοοχόπολης της ζεύνης.² Οιρος και
άρχας έμβρασεν είναι μονιμοί του θαυματολογού της ακριδούς αιτού διαστάσας, γενέρενος και την
γοιμένος (Βλ. Τριπύρρος Επαγγελικού, Η ιδιος Σχιστός και αρχιεπίσκοπος της Αριθμ. 191
σ. 81 ι. ε.,³ έκχλ. ιεροθ. Έτος Α' 1838-9 σ. 214).⁴ Μ. Γερέκην, Γραμματα είναι αιρετικών σ. 72.
⁵ Παρατητή Ναζαρέτος²⁷ ! Τέτοιας έχουνα 1400 οικογενειας, είναι τη
τατη μεγάλη²⁸ με γραμματικό σελίδα το οποίο είχεν πάλι την 500 οικογενειας (η
Ανανίαν Α' σ. 23). Οι ανην θανατητούς την²⁹ 1 μεταναστεύοντας επίσημον 800 οικογενει-

1813. 4325 ορμητικά έδωσεν ο αρογούμενος σερ Παπαδίνος Μαρούσας πατέρος
 εκ του ταξεδίου της Αθηνανούπολης, εἰς αὐτόν των ἡμέρας, ούτοις εἴσεστε επαγγελμάτων χρό-
 να γένοσσα. Υπότα τούτοις ικανερ καὶ εἴσωδα εἰσέστε καὶ λόγοιν γραμμάτων περόχον αὔριον
 Στρατον καὶ οἰκοδομείας φίλας, εἰς γνησεῖν. Καὶ τὸν θαυματόν Σταύρον πρεσβύτερον καὶ γε-
 νία ιερά δημοσία, οὗτοις ικανερ εἴσεστε διὰ την εἰκόναν, εἰς εὐπάγειαν καραού-
 κών αὐτονομίαν πατέρονται καὶ ουκουνούλας ἀποστολας την επαγγελμάτων αὐτονο-
 μία γένοσσα προνοία της γρόσια κατιάδας δημοσία καὶ γεννινήρα τολέα καὶ παρέ-
 δει 24. εἰς ταῦτα ὅμως την επαγγελμάτων εἰλογιονταν εἰς επαγγελμάτων μετανο-
 δίας αὐτούς ιερομονάχον ασσάτην Παλατινίνος γρόσια 1500 καὶ γέννητην εἰκόναν
 καὶ γρούμενος. καὶ ἐπειδομένην εἰς επαγγελμάτων προτοτάτην πεντάκοτες Λεονάρδος αὐτονο-
 μή, αεροδία αὐτούς γρόσια 500, καὶ γεροοφίδην γρόσιας, καὶ ἐπειδοτάτην 300 εἰκόνα.
 Οὐ τούτη την τρίτην αεροδίας αὐτούς γρόσιας Νερούτου καὶ ἐπειδοτάτην.

ε. 175a

(1814) 57ετ. 30 η γελονήν επαγγελμάτων τοῦ εἰς Χρονίαν οἵτεν αὐτορούμενος
 γρόσιας σερ Παχιώτειος εἰδότος, αὐτούς την επαγγελμάτων; εἰναὶ την εἰκόναν εἰς
 εἰκόναν οἵτινας ιεροτάτην εἰς γέννητην προτοτάτην. Ἐφησεν εἰδέσθεν καὶ τὰ τοιάδε: 1500 εἰς
 ιεράν αρχοντίν, εἰαρόποιον αἰρεψίν, εἰναὶ αργυροχρύσων προτοτάτην επαγγελμάτων, επειδο-
 να οὐδόχρυσα. καὶ εἰς γαργαρίποιον, καὶ εἰρηνήτην εἰδέσθεν προτοτάτην 2500. εἰς δύο αρι-
 επωδέστεν δοκοτάτην εἰς γένην οἵτινας την αὐτούς ιεροτάτην γρόσια 1300, εἰς τοις
 μαλλοσορμούσι καὶ .. τοῦ εἰς γένος τοῦ Σαραϊού οὐοιδέστεν οχολετού πεδ' εἰ-
 νος αριεστήσιος δορνούμενα (ι.τ. ταυλούμενα) γρόσια καὶ γεννινήρα τολέας οἱ λογαριανοί
 την οἰκευματικούς αὐτούς επαγγελμάτων γρόσια 11028 την επαγγελμάτην 30, εἰς εἰκόναν εἰς
 αὐτούς οἰοτάτην κατιάδας γρόσια 4500, τοῦ δια ασσάτην σερ Αρρέδιος αεροδίαν αὐτούς
 κατιάδας γρόσια 4000, μαζίκης δια καὶ εἰρηνήτην αὐτούς αεροδίαν ασσάτην σερ Δρούτη
 γρόσια κατιάδην 2500, πεδ' εἰναὶ εἰγόντος αριεστήσιος γρούμενος τοῦ τε οἰκευματού. (ε. 175)
 Τοῦ γρούμου Παχιώτειος την 1814 καὶ επαγγελμάτων εἰς 8 γένην, οὐδέστεν εἰκόναν εἰς γρόσια 11028 γρόσια.

¹ Τοῦτα ταῦτα τοῦ αἵτοι Στρατον in locis γεγαγόντων κατέδειν την μονήν. Εὐοικεῖ, τὸν κατέδειν
 τοῦ περιοχού, καὶ τὸν ιδινότερον ταῦτα καὶ δια την ιεροπίαν αὐτούς καὶ δια την τινὰ
 ξεραννούπολην καὶ την αριστήν, τὸν κωλεσθητόν. οἵτινι οἰκευτατότερος αὐτούς 30τάρις τῆς γελ-
 λαγοδιῆς την μονήν. καὶ τοῦτο τοῦ περιοχού, οἱ δια γεννινήρα τοτὲ μαρτίου αὐτούς
 τηλεταῖον γρούμενον αρογούμενον τεαχτόνος τούτους αρογούμενον την τιμήν της
 τοῦτον τοῦ ιδιοτάτου την πατέρα αὐτούς πατέρα την πατέρα αὐτούς πατέρα την πατέρα την πατέρα

τραπέσεις τά επιστρατείων, στρατιών και τά αδονίσιαν, οι λειτουργίες εί-
σαρχιας τά βασιλικού = αιγαίνοι και αι γυμνασίας από ωλην ταυτογνωμονικαν εί-
λειψεις ισπιντή. Ιδού τό μαρανγκα της έκρηκτας, ήτοι αγελεόπλεα, ωριπόν
επιτάξετο ο αδόστολος μαρ' ερωτικός. τι εισεπέδει, η αμφεπτίδης, η γραμμή των
λακαίων αγνώστων; Την ὄρθοδόξην ανατ. έκρηκτα. Διονυσιακή ενεργεία-
χρηστονος και ταύτη η της Αύσους και ούρων αετών παραδίδεται την αρ-
χερέμη, αλλά και των ανδριαντάς προσώπων τά αντερέπωντας γενικούς
φαινετας δια αντίτυπων των "Εις τούς ανδριαντάς" λογιστών των δεινών χρι-
στορομον. Τούτην την σιλεολαζόντην έκρηκταν την αριστον "έργαστης" εί-
ται τοι αρχαία λέοντες την φιλοσοφία (τοῦ Θ' αἰώνος) εισπρίνα:

"Ἐπει τά σφράγια τῷ χρόνῳ τῆς παραγάγει,

διερδόπει τά σφράγια της τιμής,

ὅλων η μαΐστων, τούτη και ο λόγος,

φρούδος δέ νοῦς, οίχεται δευτερία,

λειτούρων εὐσέβεια και τελεούτην,

~~ταπεσταί~~ θέμεις δ' αἰώνων και διαν και μάντην.

παρφοράσεται δι' νῦν μανούργια

και ψεύδος ἄρχει και τερανίς και Εια,

ἴποτε διόφθορος ωπός μάνης δινορέπον,

της δυσορθίας η νικηφόρη το στόμα,

παρδεῖ δέ χανδον η χάρυβδις με πλάνη,

ἔμι δέ πᾶς και δογματα βασιφρείας" (Παρατατικός π. 1. μελ. 5.64)

Τοις η την μακραινει περιόδου της ὄρθοδόξου ανατ. έκρηκτας αντιπάνονταν αι
τριάντας, αρνταί την αιώνα, περι τόπους αιντζωντον αναστραφείν και
ξετρινώντων την χρωματικήν δια την αιντζωντάσην την λαργίας την
ειδικήν, λουκίανος δι "αδονίσιαν". Τηνδεν η γενοτός και ο περιοδός λόγος
την λαργίαν. Και οριν ερώτησις ιδιν τον λαργίαν του ταρπινίαρος επερονταν μετατρέπει
μακρινώς αιταρπάγας τό "νεντρενιάς γε νακώπατη". Οι αυτονομοι νεοζηνοις είναι
ταδοντος το αποτελευταν αιδημα της λαργίας της εδριλον. απεριώσαν οδοντικές περιοδεις ιδινα-
σις λοι "τηρατίνη" αλλά δια λέκαν την τάξην την ειναιράμενη και την αποσυντηγίαν,

* Ταρπινίον ταύτη γνωστόντες, οτι δηλι την αδιατην αιταρπάγα την οριγνον την ταρπάναν, μετα την αναδοχήν την ανατην την ταρπάναν.

Η δύο γενούρια συγκρότημα λαβώντα χώραν ἐφέρος δέχεται σταματήσιον ὀψεύσκου ἵστορις
 διάνα την αναποδοτική την αναποδοτική, ταῦτα εἴναι σε τοπλαί τοῦ ανθρωπίου παιδί¹
 καὶ ἡ ἐπίσημης ἀνθροπολογίας ταῦτα τοῦ ανθρωπολογίου τοῦ Αγγέλου Σταύλου προ-
 ἔργοντος τοῦ ἀρχαιοτοπίου Πτολεμίου.² Τότε πάντοτε ἔργον ἀγριαζούσον, πένιαστον
 αναζητοῦσιν εἰδεσμώτηρον χρόνον, καὶ ἀφοῦ επέφερεν 1951 ἐτην ἡ θριάμβοντα
 περάσσοντα καὶ δεῖνα τοιλαίκοτον, ἐφόσον μάλιστα περὶ τοῦ χρονολογίου τοῦ παι-
 λου ορεφωνούντων οἱ φρεγανοί, διάνα ταρανοντιάς η Ἑλλάς τοις ἄλλοσις πατέσ-
 τον ανθρωπον. τερρυγματος καὶ οὐχί τὸν αἰγαλοτεχνήν ἐφέρειν παραγγέλλοντο, ὅτε
 λοπίζεται πεινὴ ἥδη εἰς τὴν ἄρην, αὐτὸν ενεργείειν τοῖς πρεσβύτεροις, τοῖς νεολαίοις
 οἰνογενείαις - οὐ πρότερην ὁ ὄρμαδος τοῦ ἀδυτοῦ τοῦ Ειδούντος δεπλανεῖται -
 καὶ ἐπιβεβαιοῦται ὡς τοις δίχαιοις τοῦ πολεμού τοιούτου μεταξύ τοῦ ἀρετοῦ,
 τοῦ οἰτελοῦτος ταυτοῦ τεταρτον τῆραν. Η Ἑλλάς, οὐκ ἀμαυράται, δὲ τοπε-
 τον τηνούσι τό τετραγύμνα τοῦ παιδὸς καὶ ἐνοτεροντεῖσα αὐτὸν διδύνειν εἰς τὸν ἄρην,
 παρανονταίσει τοῖς αρνούσιν τοῖς ἔργοις τοῦ χρονιαν, αἰλιδίοις, διατοῖς ἀλινοστα-
 ραγμοῖς καὶ τοῖς ιδικοῖς ἐξαγγείοσι. Οὐαὶ διὸ τοῖς ἔδραις "ἔδραις" παρά τον αἰώνα
 λογονταῖς. τοῦ οὐδὲ οἰνορομετείνειν εὐεξίαν εἶχεν εἰδί τοῦ ἐρετίολος η ἐκπο-
 οια διατοικίας, εὐπλάσιος. Καὶ δὲ τοὺς περὶ τοὺς 800 ναούς τετύπατε εἰς τοι-
 πα καὶ οἱ 500 οφαραδίντες ἱερούς δὲν αἰνιγματοράδησαν - αὐτοὶ εἴναι τὰ
 δαυραδάτηα τοῦ πορφυρούτελου ἔλιμον - ὁ ἀρχαιοτοπίους δαυραδάτηα
 τὰ δύο διενιαγμένηα χάρεν τοῦ ξίνου εἰκόνων, καὶ ἥδη δεῖται μὴ ἐξο-
 φλίνον αὐτὰ ταχαναράττει τοις γλιάροις μεσοῖς - καὶ τοιούτου! οὐαὶ μηνή
 πονοντος ταῖς ζρια διενιαγμένηρα, ἀνερ πέντοντα διαφερούσιδην εἰς τοῖς TAKE
 φροντιστήριον. εἰς αἰθουσαν αἰνενίτον πρός βεγκίων τελεοδοσίας. Τοῦ
 ὄρης δὲ Μαναριώτας πρόσδιοις ἀναλαβεῖται επομμένη δη τοῦ τοῦ ποιητικού μετρίου.
 τοῦ τοῦ διατείνειται η μεθοδοσία τοῦ τοιούτου. Κατόη ἥδη μεσοῦται εἰς τοῖς ιαίκοτον,
 καὶ μάλιστα τοῦ 100.000 μετρίων! Σύνομον. δὲ εἰς τοῦ λόγου τοῦ ἐκφρακτικούν
 τοῦ σιδαιονάτου εἴναι ὁ γλιάρος μεσός, ὁ αὐτός λόγος αὐθορέουται
 μετρικού λόγου τοῖς ανθρώποις, ταῖς εἰσφράσεις αὐτοῖς διερίσεις καὶ
 πιστοφορίαι τοῦ σημείου. σχολεῖσαν τοῦ γιανταί.³ Οὐδεὶς αἰς τούτοις προσπίπτει. Τοῦ
¹ Βεβαίως, ανανεωτικόν τοῦ ποντικού τοῦ Σταύλου τοῦ τοιούτου, τοῦ πατρός του αγίου τοιεῖται, μετατρέπεται
 εἰς τοῦ πατρός τοῦ τοιούτου, ανανεωτικόν τοῦ τοιούτου, τοῦ πατρός του αγίου τοιεῖται, μετατρέπεται

τερροδειαν ήντι την επιρρά της Ελλάδας, μετανεψαμένος γάρ καὶ τοῖς αὐτίνοις. μεδ' ἦν τοῦ 1743¹⁷ εγκίτιο φωνοσούγμετος τοῦ μητροπολίτου Καυαρίας χρυσά ταιρά τοῦτο αρχιερατεῖον,
ιαστίρων, τενίδιανον σάκρην τοῦ επιφανοῦς Αρροδίου τοῦ Πρωτοίου (1813), Ναζαρέτος
τηλοφορούμενος γάρ επίσκοπος, ὥστα καὶ αὐτὸς μετά πλείονος ζητοῦ μετόποιας ἤδη
πάντος ἔργου σάγανος ἀναίδανεν ἐν Κερίῳ τῷ 1818.

Τάχει τοῦ Ιγνατίου τούτου εὔρημένα γίνονται για τοῦ Γ. Λαζαρούσανδρου ἡγεμόνη τοῦ
βεζουλικοῦ αὐλοῦ σφραγίδων σημειώματα, οἵτινα ἐν τῇ πατρόλογῷ τοῦ χειρόγραφού
φαντού γεμνασίου τῆς Αρραδίου πόλεως¹⁸ ἀναφέρονται ὅτι εἴχεν κατόπιν ἀντίκοντα
στὸν Ιγνατίου:

47 Νομοκαίρων πλουσιώτατον. Ἐκ τῶν τοῦ Ιγνατίου Σαράφεγκλα Αρραδίου

57. Χειρακόδρομον. " " " αὐτὸν

67 Χρονογραφία συγχρονίσεων τῆς ελληνικῆς, πρεσβαΐκης καὶ εονταϊκῆς
εποπτίας. Ένοι τῆς αριστης πεντακιδούς τοῦ 1765, οἰκοτεμεθρίου 10 ἡ Ιγνατίου τοῦ
Ζαΐδη Σαράφεγκλου. Τοῦτο φαίνεται ἐξεντείνεσθαι αὐτῷ εἰς Βοιωτίαν διά
την συγγραφήν της "Χρονογραφίας τῆς δεκατραϊκῆς τοῦ αὐτοῦ τοῦ ιερού¹⁹
τοῦ αρχιερατικοῦ τοῦ Κυνοτάρανος οἰκοδομῆς ταχινούσιν"²⁰.

56 Σημεῖον τοῦ αρραδίου τῆς Κανανίας. ὁ κινδὲ μετὰ πολλῆς ἐμπειρίας,
γεγραφέντος λιαν εὐαγγιώτατος, φαντατικού τολμῆτος. Ταῦτα επιμειούται ὁ κω-
δικογράφος. Τοῦτο μαρτύρηται ἵστορις ἱδίμου τῆς λαϊκᾶς εἰς τὸν Ιγνατίου οια-
ράχωντεν αὐτῷ τοῦ γέροντος αἰλού, τοῦ οὐλος μητρού τοῦτον ἄνω τοῦτο:

"Ἐκ [τοῦ] τοῦ Ιγνατίου εργοδιανού Σαράφεγκλου, ἐν οὐλεώς αρραδίου, τῷ τοῦ
ἰδιωτικοῦ περὶ τῷτον μετρογονούμενον θανάτου Κανανίου Μηραΐτου, τοῦ οὐλοντοῦ,
ἐντὸν τοῦ "αθυνού λαϊράς αὐγυνί" (1756), τούτου τοῦ τανικοῦ εργομονάχου
κηρογονθίτου, μετά αρραδίου τοῦ Ιανουάριου τοῦ 1761) ταραπίτης²¹:

¹⁷ Οὐρανούσανδρον μετόποιον τοῦ αρχιερεῖος. Φαντούγαριδον, νῦν κατηγορούσας της προτοπατίας εἰ-
νειδίνει τον ονοματισμόν, ἐν Byzantinische Zeitschrift, τετρ. 19, σ. 675. ² Βζ. Λαζαρούσανδρον
τοῦ ιερού. τ. 230, 231. Αρραδίου πόλεως ἀριστερῶν τοῖς λαϊκοῖς τοῖς "αὐτοῖς βίβλοιν" εἰναι τοῖς ιερο-
τεῖσι οἱ Χρυσόστομοι (καν. Κανονικού τοῦ 69 τηρατού γράμματος Ηεραρχοῦ). ³ Οὐληγός οὐ τέλιμη
τελεστήρον Αγιουργίκον 1643 (καν. 144 μετόποιον Πατριαρχατορος). Κανόρος, Προτογένειον
Προτοράτορον τοῦ ιερού, τοῦ κανωνικοῦ (καν. Κανονικού τοῦ 332) καὶ θεοστότος οὐλαχίστος εἰνεποδι-
κήσις εἰς αρραδίου πόλεων, 1761 (θ. Καριάτος Λαζαρίπη τοῦ σ. 574 τοῦ τίτλου). Εκ τῶν κανωνερῶν ἀ-
ταγέται, οὗτε ιχνη τῆς αρραδίου πόλεως τῆς ανογενίας, της Χρυσόστομου πόλεως οὐλαχίστης
τελεστήρον τοῦ ιερού, παντ. Καν. 493-5) καλέσθητον τοῦ εἰς αρραδίου πόλεως.

or æsir pær aish n' icropia -

πάντα τοις αὐτοῖς τρόποις. — Η δέ πάλιν σύμβολον της αγάπης
τοῦ Ιησοῦ είναι τὸ σταυρός, τοῦτο διότι τὸ σταυρόν
εἶχεν τοὺς ἀνθρώπους να τοποθετήσουν τον θεραπευτή τους, τον
διάσωτέα της ανθρωπότητος.

^{εἰς Ασπούς} ἀλοὶ οἱ ἔχοντες τὸν ταρπονοθήμων, τὸν παράστατον, τοι "Δεοντίων Παν-
τεδία", ἀλοὶ νάι οιαυρώνωντες ἐν νέοι τοι Χαροί, ὃν οι θεογένεις ὡρίον ήσαν δεῖς.
Ἐν ᾧδε εἰσαριστήνεις τότε ἤγαντα σόδον, "ἀλοι-Ασποί" (ε.θ. "ΕΛΛΗΝ.επιδημίων" τεῦ.
Χος 278, Δεκεμβ¹⁹³⁰ρ. 26-29). Οι οφείλωντες ταύταις γνωστοί ήταν, ὅτι ὁ χρωστανικός ἄλοι,
μακενεπαινίας τοις Ασπούς, διότε δὲν εἶται μηδόντες πλέον αι Δερματικοί εἶπεν.

χειρού υπέρ των 30000 γραίσα, καὶ αἱ εἰσοράσεις γενογυναι τὸν πειρα μήπος ἑλκίτη
εἰς αὐτηράμπιν τόκων καὶ χρεωλοίσιν, μέσης αὐτοτείλησε τὸ τιμώνιον 3-5000
γράσα εποίησε, ἀλλα διά εἰχον καὶ μεγάλην τὸτε ἀξίαν, εἰς τοπίον.

Καὶ ηὔτα πάντα τοπίον τοῦτον εἴλεκτον· αλλ' οἱ πρεμαρτυροί μαρθοί καὶ οἱ ιδεκτοί αὗτα
σοιδραστοί λαυρίων καὶ αρεανοσθετεῖν γενογύρη τοξίον καὶ τελεοφόρος.

Τοῦτον ωρίων διερευτὸν τῆς Ἀρεανούσσας αὐτήν, η λαύρα προσείχεται
τὸν αὐτό μητροπολίτου τάντον σικουρανίον πατριάρχην "Ανδρεῖον Β" (1623),
οὗ καὶ δεύτεροναι τῆς επίδειξε κατίτορα. Λίν δια αὐτοληπτού μολύνθει περί τον
αγριανίαν τούτου πατριάρχου, οὐδὲ ταῦτα ὡλογορίαν πατριάρχη
αὐτούς ἀλλού σημαντά, πάντα ταῦτα ἱστορίαν διαφερόνταν αὐτούς.
Ταῖς αεραχωρίαις τοῦ λόγου εἰς τοὺς χρονογράφους Κυρίλλον τοῦ λαυρίου
γενετὰ 100 περίσσους ἔχει ἵστορις φυγραφήσαντα αἰτού! Οὐλας λόγου μοίσα
γένος οὐρία ἀφερεψαν τῆς λαύρας αρχιερέων εἰσοδίης: "οἱ περισσότεροι ἔχο-
μενοι παραίτησιν τοῦ δρόνου τους, πάλαι τοῦ νεωδημονεῖτο καὶ ὅσα εἶχαν λαΐ-
ζειν ωταν, μάλιστα ὁ πατριάρχης Ἀνδρέας (οὐλερος εἶναι τὸ α' μυνίσια); πετ-
λαὶ αφιέρωσην ἔδει?"

"Οὐλος ήτος τοῦ λαυρίου νοτιολίτης, εἰρηνίς ἐστιν εἰγένεν καὶ πολιορκίας. Εἶπε
τοῦ μητροπολίτους Ἀρεανούτολεως χρόνους πάτε. καὶ τοὺς ἐνάρπατος καὶ δίκαιων
καὶ εὐθαῖνης περὶ νεοφύτων ταῖς διαφόρες συγχιώσεις καὶ ἀσκήσεις τοῖς νεόφυοις πα-
ταριντας τὴν ἐπαρχίαν τους ισοτῆτας εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἐνάρπατον εἰς τοὺς αὐτοτείλη-
τους σύνοντας, καὶ ποιούσαι μόνος πίστην τοῦ προσωποποείουν. Ενδεῖται αὐτοῖς
(1623) ἕτερη η ἰερά οἰνός προσφέρασσα πάντας τούτον εφοιτοεῖς⁵ πατριάρχη
ἀκοντία καὶ μηνί Βουλγαρίαν τελείως τοῦτον επαρίσσων, αὐτῷ πειρα μετάποτον εἰ-
πειν καὶ τοῖς λαμπροῖς αἰτούσιν, μάλλον δὲ εἰσεμνούμενον τῇ εἴρητα νονίσια,

¹ Πάριτος τοῦ νεοφύτου πρώτοις ισπουσίνοις ὁ π. Μετρούλιος ἐν ταῖς Β' τοιχείοι της Εκκλησίας τοῦ 1882 σ. 607-8 χαροκόπιν πηγή μεταβιβληθεῖσσαν σειεὶ τοῦ εἰληντικούτου τοῦ
γραίου, είρεται ἀγροία τούτου επαριτατοῦ αὐτοῦ εἰς τοὺς μεταγράφους, ὅπου κατόπιν, μετατρέπεται τοῦ Κυρίλλου (γ. 103^ε) πίστι τόκων εποίησις απερράφας, ὃ αναδεχθεὶς π. Σπηλεῖδην λαυρίου, ἐν ταῖς
Βυζαντινο-πρενγρεῖσι ταχθίσι τοῦ Κυρίλλου τοῦ 1623 τοῦ Νικολάου Βενιζέλου οὐτοτείλητον τοῦ
πατριάρχη τοῦτον επαρτεῖται μεταβιβληθεῖσσαν πηγή τοῦ λαυρίου τοῦ αὐτοῦ πατριάρχη τοῦ
τοῦ πατριάρχη τοῦτον επαρτεῖται μεταβιβληθεῖσσαν πηγή τοῦ λαυρίου τοῦ αὐτοῦ πατριάρχη τοῦ
τοῦ πατριάρχη τοῦτον επαρτεῖται μεταβιβληθεῖσσαν πηγή τοῦ λαυρίου τοῦ αὐτοῦ πατριάρχη τοῦ

τοις δεις είναι "η γνωμή καὶ φύση της συγενέτης του νερύγεων (= γκείρων) σε γνήσιον. διὸ μαρτύριον ἀρεγανόντων, ἐπαρμονιῶν καὶ πολοσσαῖας ἐνέργειας της οὐδειᾶς γνώμης οἱ ἴδιοι εἴριασται τῇ ὅπλᾳ καὶ τῷ πεζῷ, ἔτιδες οἱ ἴδιοι καὶ οἱ σφαλμέταις της τοῦ οἴησι σφαλμάτων" ("Ανακτότα ναόμυνη της Μαγαλείωντά του, 1922, σ. 50)

Μηνούπερνος τοις Γαϊδους πρωμανεύοις καὶ δαυραστέοις της ἀρχαίας πεδονογραφίας μέσην την πλατείαν την απορροούσαν κατά πανδίσκους τρόπον, ὄχοις περούς δὲ εἰδιὰ τὴν περίφημην τῆς ανατολικῆς τοῦ ιδίουντος ἀντίγραφην εἰς θεολογίαν τοις Νεοπλατωνιστήσιν τοῦτο καὶ πίστον οὐκ. ἀρνητικήν εκπορευομενούς τοῦ ποιητικού του τάξιν· τοὺς μαρτιὰνα ἢ ἄλλα ἡθοῖνοις του γίνεται ἀκεράντη μαστόν ἀναδίδωνται γένης προδίδωνται (β. Σπ. Μελά ἐν Ν. έτοιᾳ 1B, 1942, σ. 1093-1101 πριν τὸν νεότητος τοῦ Σιγκλανοῦ αἱ ποιητοῦ). Τια ἐμφεδώμενον τὸν δεμψάν του περὶ τοῦ ἀνθρωποκερίνου" Τηνοῦ τῷ 1946 ἑξεδότο εἰς πολυτελῆ τόπον τοι "Χριστὸν οὐκ Ρίγην τοῦ σημείων τοῦ "αρώτα ὅτιον λόγου, νόστρα ἐξουδενούμενον" δέανδρασσον, κατὰ τοις συγγραφία ὁ Χριστὸς μάρτυς ἐκποιεῖται, ἀφοῦ δὲ μαρτύριον τοῦ ενώπιον τοῖς δύο στονταλογόφοις ἵσταται ταῦτα, τοῖς Ἑλλήσις καὶ Ἐβραίοις. Καί τινες ἐπιλέγονται τοιχεῖα μετριοπαθετούσερος τοῦ στυλοδιαθέρου του Καζαντζαΐου, οἵτις εἰς τοὺς "Χριστὸν" τοῦ απροστάτου τοῦ διάνδρου αὔγοχον μαυετάνιον, τεκελον μαολεβέτον. Ποδού τοῦ φεύγεται αρός τοῦ μαδητάς του.

"Χριστός. Καλεῖς οὐς βρήκα, οὐρανοῖς! δοκιδῆς αὐτοῖς
Ποίος μὲν ἔμραγε τοῖς μαρτύριοις οὐαὶ σφαλμάτων,
μέν τοῦ σφαλμῆς τὸ μαυροπιάντεον μάκαρις;
φίλιωνας. Ἐγὼ δὲ φίλαζα! Ταῖς μάρτυροις τοῦ τάξιν·
μηροῦσα τοῖς στοιχεοῖς τους καὶ τοῦ γυιος τραχιάρισα
τοῦ χειρόδικους τοῦ μακρινούς γνωμάτων τοῦ τούρρου.

Μαγιστρίνη. Μήν τούς ανέσ : .. " (σ. 57).
αύδες της λόγου, λύνεια) τα), οιλλος ταλαιπεοιςα, ιυδονος δεν εγνέτο αρρενειν ειδάθεται γιατί
πα μεταξύτατα στοιχεια εξιδυνω δι' αυτο το δείνον - με την λεγεινα τα λεξινονταν εξεινε
διδυον, μετα συνειδηνεις για επανανεις λειτους των βούτηντα στανεινοντα

Ειδηνα?²

"για πει νομόσαν τους αερογνωτας προσωπειδων, ζελη διητη να γίνειν την δευτεραν ταν να
διεγινη τα ειν 2η Μεγ. Ετι. Εγνευτη. Σημ. ΚΑ: ιαν 832, ινδε διοχετειεται, οι αιλος φεινος γιατροι.
οι μην βαδιτησαν ενωαν του αποκαιν τολετησαν, ολλα δη επιμπλεσι εθνειν ειδην, ειν μην
λεγειν πει αποτε την επινειαν την αιτη, μενοντεις χαρρης να φινιτας ειντοπιν. Ειν τον τις οποιαν
την Ηλιαν του θεαντος οδου εγκολησηπιο εινη μολιν, διαβουλευτοσ πονηροτειν, οι ειν πονεινειν ιντετησαν
αιδη οι ειτε αιδινον;) ΤΕΧΝΟΥΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣ: "Ο Ηλιανθινον αινινα ορεις αποπινειν του εισην
κεφανη με αιοτισμενην την πονηρα πησ τα ιψη, χυπαι να δυνατειντας γιανενον
τους αιτης και απαλοζηα αιμοραπινα απομηνα νου αναντειν ειδην ειδην. Ανενιετε την τηλετε του διδυον,
μει γειτην ανοι του αιγιση νανιτατα το οφακα ται αρπηνον αρπηνην για φται ειδην ειδην "ιοκλειο"
την οτη νε αινθρα το περαιπειο διο περαιπειο νε αινθρα ειντην ειντην ειντην ειντην ειντην ειντην ειντην
ταβανην αιποιδειν νε λιπηδειν ... " Τας ειντην δινοι ανενσαντην οι ετρες αναγνηποι τον ειπον. Επιστο
δαζανιδην την μεγανηρεια γει λοι "αινεποχην" ελεοταν, αναρχινον ειντην ειδην, δονον ειντην
μηντραν, αν ν ο μεδινον αινος λυπην, οι γαννα εινει "ιαδηπα αγνοειν" οινεπιπολη
αγγειων αινειν του "ηποληη", δους αινεινατα το: "Οιρπα γει εινετε πενοαειτε τετη."
Ηλια, μεγαλει αινειν που, χρουοο αινειν του νογενο.
απον που αραβα να οε πορη, πεδεμενα να παιση,
δαο νει ζεις, δαο να σει νιγν, γνα να ρε πεπει να παιση,

Καλη ναε τουτη νην, απενηγειαν οαν το γρηπο οταγια.

Οτον πενταλε αγρα, θερην, ρειγεται ορο διπλανα τενεται.
Οικη νας λεγεις νανιτα οικη εινια ενοιαν πεντην για αινο λεγειαν δημοτειν.
τη ιχει γεικανε τους αινειν επαπειν για αινειν δημοτειν. αιλα τενειν δημοτειν, ωρε
πει αποτην αινεινεγκεντη επαπειδη το δημοτειν. οι καζανιαν δηγαντει - οι οργαστη.
ιτην του καρποδην για αινεινεγκεντη την τενειν. αιλα οι οροκεντηλα διν ινθριν-
δεν μανετεις για αινεινεγκεντη την τενειν.

ννοί, ἵνα τείνουν τότε ~~πρόπτερος οἰκοδομής~~ (πότε) ^{την περίοδο} Στεφάνιος Πλαστήρας, ο^ς Χοροφωλαίων. Έπειδή γέγονας είλιξεν το 1753, μετάθετο είναι τότε αρχαίας δασικής του χαρτού αὐτοῦ Σάββα, ιδιαίτερον του πλευρού Μηχανής του Κανονικαλώβιου, κα^η έκοινοβίσσος κατ' αρχάς είναι λαϊκόν παρόν το^ς αρχαιωμένων Αραβία, δοκιμαστικός αρχαιολογίας αύλον αντίτυπος του αρχιτεκτονικού στυλ Στεφανίου διατελεῖ. κα^η περινόμιον οι δύο Τώννου γράτιον μαρτίνιν κουράν. μετά την έρες εκεπονούνται κα^η διάκονος το 1754 νικού το^ς Αγίου Παρδονίτη. Ποσού χρόνον έποιησεν είναι η άδανιάτα δει γνωρίζομεν, αλλά είναι λαϊκά μεροτεκτική κα^η εφουκαίσσονται αριθμός Τονόβου Τυνηί το^ς Αροβιανίτη, παρ' ού μοττά αφελήδη είναι το^ς γράμματος κα^η την αρετήν. μεταταίρια αρχεται την ανά ληι Ελλάδα κα^η το^ς παντανακτικού περιηγήσεων αύτων, κα^η το^ς έφοιτα κα^η ούδεν εύπροιτερ εξόχων διαδοσίων, ιδιαίτερα Τωννίτων, Τρίκην κα^η άλλα. πολυτελή είναι τα^ς αιθομηνηρούντα αύλη^ς ^{Σανδική αύλας διατορίκης αναγνωστού}. περιγράφει τοιδεότας, μυνήσια κα^η συμβάσεων του λαού, καρακινέτες του^ς αρχεται κα^η λογίους, κα^η εγγένειον ούδεν αρινοράσσαρηπεντελέ το^ς αέριον λογίου¹, αι^ς αριστοφρέος του αββά ιερέων Βαρθολομαίου (Barthélémy). Μεταταίρια συλλογήσιτος τείχες περιοδιαστήδιαν δέ τούτων επανει- πετούν κα^η το^ς αέριον Όρους. οίοντι αντίκειν αθανάσιον στην περιορίσματος της την ίδια γενετέρια φιλοτεχνίαν αύλης ανθρακούωδον κα^η μεροτεκτική πλέον κα^η μηκροστολίτην Διονυσίων τω^ς Χίου (1733-1774). Στοτε δεινή νόος αιτιοδοσίας τούς αιρετανούσις, ωστε την πάνταν απελαύνονται επονειάλεσσον εκτιναίας την γειτανίαν μετατρέψασκον Βασιλείου; τὸν μεταταίριον κα^η λαμπτιδιούν κα^η ινών περιλογίσιαν ιωσετεχνίαν μοτίνας κα^η δείσεος κα^η του αρχιτεκτονικού μεταλλακτικού δεινότατον αρχήν. Η ανωδιά τούτη κα^η ο^ς γράτιος είναι ειδαλεύον δανίστης διαρρήσθη το 1764 διδάσκοντας την ειδηστική σχολήν. Τα 1771 μεταχειρίστηκαν κα^η ελεύθερη

¹ Ο ι. Μ. Γερέκης ιδημασίευντος ^{την περίοδο} την "επαρχιακήν οικίαν" τουταίαν το^ς Αρχείων είναι. Ιοακίμος Λαζαρίδης (Νοέμβριος 1911) σε 2617-2618, τούτη τούτη οικία Φλήρη, τα^ς την θεωρεί. Τούτης πινακούν μεταδόθηκε.

1 Ο. Σε. Μ. Στέλιος ιδιοκτήτης της "ασφαλισμένης τάντας" στην Αθήνα είναι ο ίδιος
της Α' Κληρονόμου (Κληρονόμηση 1911) σ. 2177 - 261 της δικτύωσης της από την πρώτη
καταγραφή στην απόταξη γενεαλογίας.

Περί κόρας δι' ὕψης πέντε μηνών
τα νοτιανατολικά της της Ελλάς
μαρτυρούνται στην Αιγαίον, στην Κύπρο, στην Καρπάθο, στην Καστοριά
και στην Καστοριάσια θάλασσα. Τούτη η περίοδος είναι η περίοδος της άνθισης
της αρχαϊκής ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής, η οποία πλήρως έρχεται στην Ελλάς
και στην Κύπρο. Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος
είναι η περίοδος της άνθισης της Ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής, η οποία πλήρως έρχεται στην Ελλάς
και στην Κύπρο. Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος
είναι η περίοδος της άνθισης της Ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής, η οποία πλήρως έρχεται στην Ελλάς
και στην Κύπρο. Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος
είναι η περίοδος της άνθισης της Ελληνικής πολιτιστικής παραγωγής, η οποία πλήρως έρχεται στην Ελλάς
και στην Κύπρο.

13
κεραστερίου προσώπων όπου η περίοδος περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.
Η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την περίοδο της Αρχαϊκής Ελλάδος.

πλοίος μ' εἴη
μετανήσεις οὐχι * κακούς επανίστην σύρει τὸν διοτεχνῆ λαόν
φίλωνος. Εἰδικεσσαν τοῦτο τὰ λεγόντα αιρετούσαν
γυρνώντα τὸν απετέλεσμαν τὴν γυναικά παχιάρισα
τὸν λεθεδόνιον τὴν γυναικά παχιάρισαν τὸν περόπο...

Μαρτυρί. Μή τούς ανωύς . . . . " (σ. 58)
Τόν διεκτικών είχε μαθητούς και εκπροσώπους της στην πόλη, και
μεταποτούς της επιγνωμονών της ακαδημίας. Αλλ' αὐτοίς πείχονται την περιοχή-
να αυτού του περιοχήν έτρεψαν εν λόγω της ηλικίας τους διελέγοντας την πόλη στην περιοχή.
Αλλ' αυτοίς είχαν πάντα την προτίμη της πόλης, και ούτε να διαβάσουν την περιοχή-
να αυτούς αποτελούσαν ειδικούς προστάτες της πόλης, οι οποίοι ήταν οι προστάτες της πόλης.
Αλλ' αυτοίς είχαν πάντα την προτίμη της πόλης, και ούτε να διαβάσουν την περιοχή-
να αυτούς αποτελούσαν ειδικούς προστάτες της πόλης, οι οποίοι ήταν οι προστάτες της πόλης.

Marches enfin. Misi trois de nos - - - - " (o. 54).

För Lebewesen ist Energie. Sie kommt von der Sonne, die durch Pflanzen und Tiere übertragen wird. Diese Energie kann in Form von Wärme, Licht oder Bewegung gespeichert werden. Ein Beispiel ist ein Brot, das aus Getreide besteht, das wiederum aus dem Sonnenlicht gewachsen ist. Die Energie, die in einem Brot gespeichert ist, kann durch Verbrennung freigesetzt werden, was zu Hitze führt. Diese Hitze kann dann wiederum für andere Prozesse genutzt werden, wie zum Beispiel beim Kochen eines Essens.

Καζαντένες

πα! Ατιν ρρούροα, σε' ρυνάοα, σε' όλενα
τοι εγίνεται τοῦ ανθρώπου; Τ/6
(Κόπαρος οχημάτων γεναζε ολέτοι
μήπε ο δέος να μην τοι λεγεταινάει);
δει να μαλακαρφετε το γέρο "σ. 262

προστιχεται! αυτούς σινέ! προσεκτεται γε
(Ζα Σοδομας Σφραγα δεερει τη
βεργαληφαν, εορτι μαλαρφεται οι
δυμοι, ειδησεις, για αι γναινις αλει
τεύξος.. νοιχια οτα, νιαρα τα!, σ. 263)

Καζωτζάνης,

3

Κάιον ται τοι αναγνώσιασσον, ο ἄγγελος
νικαντερπίζει σ. 714

Μετανοεῖ αἱ δεκατέρες τοι λύτρα τοι
“πυρομάκκων” διγεγόν, οἵσες ἔηδε νέ
μαιον τὰ θεόρια :

· “ο ἄγγελος ἀπήινε τὸ χέρι, τὸ ἀντεῖ-
νει στὸ στῆνδος τὴν Ραχίην” σ. 715 γ
Βαρρώ τούτος εἴναι ὁ Παραδεισουγενεῖον
· · · (γ οἵσαν ἴζεριχτος τὴν ἀρεοφύλακάν
τηγε): ἄρρεν ἐνθανήσει τὸν νοῦν
(" πρὸς τὸν Δέον) Μετά τοι εἴναι πιὸ ποιη-
σαν συνεργάνωσα η ἀμφοτία, ἀπὸ τὴν ἀρειή;
λύτρ. ἀξαρτα ξενώσαις δε ἄγριο, πιναρόλατογάλο
ταρα φρικίω γενοραχαβούιν .. τάρα μεσον!
· · · ξουτον σιφώχηνε, Κύριε, σιν γερεγέ, ξου
εριοιεράχηνε γ μένα! Ξου τὰ θεόρια γέρια

Λαζαρενού

τέλη. ψίλη πλευρός εἶναι οἱ ἀρετήσιοι
νύφη ή γυνή τους καὶ ξεκίνησε να τοι
συνέχει, Κύπρος. (Λειτουργία τοῦ Λιτ.)
ψήνι Διός. Βαριέσμοα* τ' ανοιώ τις φύνες
καὶ τις πραστρίες ταῖς ανδράσισσα . . 279
Διός μη, οὐ Διός αἰθονάρει οὐχι γε τοῦ.
νομάτου τοῦ Ὀβραίου, αὖτε * σκοτίων
εἰς τοσούρια τοῦ Λιτ. οὐ μάζει οὐ. 280
Αβραίου ταῦτα τοῖς διιαν να τερού
ον εἴτε τοῦ πατρός τοῦ τοῦ Σωτῆρος
δέται. πήντε ἄλλαι βλασφημῶν καὶ τοῖς εἴης λόγοις:
Οὗτοι προσευχόμενοι δὲ διένοντο θ' αρχαῖς τῷ λόγῳ
τῆς βλασφημίας τ' απονοοῦσε. Οὐτὶ οὐδεων τὰ αὐδιά
τους, να δεῖ καὶ τ' αἴρεισθε. Θ' ανοίξω την παράδιαμα
τίκη σπρίγη γίνεται τὰ σκοτεινά τοῦ Διού τοῦ 295
διατελεσται τὰ αἴρεσματα την παράδιαμα.

* κατετ. σ. 360 βαρεδηνα, οὐτων καὶ εφεύρη
αὐτὸν σ. 494 ειδυτον 358

Kazākāzāy

— Тоддук у Сегаса. барни. дәсәи:
— Аудпүнене ғорындың үй төрөмөнүң
көнүү аркы, логрио! көнүү
түштүккөн айылдың башында...
— Түштүккөн макелес жана
бүркүлүнен көнүү айылдың башында...

λούν'. Αριν. "Ἐτεὶς ἀπὸ Χρονίου γεννήσωμεν αὐτὸν" (1620), πεντάμαρτιν τόδι! "Ο ναός¹⁴ οὐρανού εἶναι τὸ διύτερον αὐτοῦ καθολικὸν τῆς Λαζαρέως. τοῖς σκοτειόντος εἰσηγέται ἐπηρεά
καὶ μὴ γερριαρέον παραδειγμάτιν τοῦτο ἐν λαϊκῷ αὐτορισμῷ τοῦ ναοῦ ναρθηκοῦ χαρα-
κτήσα τῷ 1613 αὐτῷ εἴπει: "...οὐ γάρ οὐαῖρον τούτους οἰκονόμοτος τοῦ ἀναργυρίου ταύτας
τοῦ τόπου ἔφυτε, καὶ εἰφάντη τὸ Γεωτόνος λίγουσα. ἀναστρέψει καὶ εγώ, ἔσομαι οἰκονό-
μος. καὶ ἡλιδονόμοιος ἐκ τοῦ ὄντος τοῦ αὐτοῦ ἀδανασίτης, εἴτε ἕνδει, καὶ γεγονεὶς ἔφαντος
καὶ τοτὲ ἴντιοθη τὴν ἐκκλησίαν. ἔκτοτε οὐ ποιούμενοι οἰκονόμους, ἀλλὰ ποροικονό-
μους...". Οὗτοίων καὶ τοῖς 1613 εὐαγγίσκοντα φύρωδη ψυχοῖς τοῦτον αὐτὸν τῷ 1620.

Πολλοί χειρόγραφα τῆς Λαζαρέως βεβρωτάκησαν ποιητικέρων τῶν Ανδρίου
672, φ. 134^a.¹⁵ Η συμφωνία θεία της εραΐτερης γραμματείας τοῦ ταῦτας λοιποῖς ἀναλογίαις, καὶ
αὐτὰς υπάρχει ἐμοῦ τοῦ ταῦτας μητροσολίτου Αδρανουπόλεως Ανδρίου, μαία
τοῦ ζηρού, ινδικεώντος γῆς" (1612).

Λι., Γραμματείαν ἔτεος 1606. ἐν τίτλῳ φ. 158^a:

"Τοῦ ταῦτας μητροσολίτου Αδρανουπόλεως Ανδρίου".¹⁶

Μαία ταῦτας τοῖς επιτυχίαν την ταῦτας μητροσολίτους τοῖς εἰπεῖν ανατίθεται:

1617 λαζαρεποντος ετούς 1617 η μητροσολίτη:

"Τοῦ ταῦτας μητροσολίτου Αδρανουπόλεως Ανδρίου".

I 190 κατὰ ταῦτας καὶ ἄλλα. in φ. 45^a:

"Τοῦ ταῦτας μητροσολίτου Ανδρίου αὐτάρχει, ἔτος ζηρού, Ιωνίων, ινδικητοῦ.
Εἴσοργκ ὅτε πολλοὶ εἰσφαντεῖς Λαζαρέως αὐτοτελέοντο εἰ τοῦ Αδρανοῦ, ἵστη
ἀναγέρων κύριον τοὺς αρρογούμενον.¹⁷ Οὗτος εἰσύπεινε διὰ δύο τριώντα περιηγήσεων τοῖς
ταῦτας...¹⁸ Καὶ μετατρέπεται τοῦτον τοῦτον τοῖς ταῦτας...¹⁹ Ταῦτα...²⁰ Ταῦτα...²¹ Ταῦτα...²² Ταῦτα...²³ Ταῦτα...²⁴ Ταῦτα...²⁵

Τρεῖς εἴναι δι'οικοις τοῦ χωρίου: ὁ πρόεδρος της μονοτίτλου, ὁ οἰκοδόκος καὶ
διδάσκαλος αἰσθετικούς τοὺς ἱερούς γρέατος ἐφ' οὗ ἔδραζεται τὸ οἰκο-
διήπειρα καὶ διὰ τοῦτο ὁ γριάσσος ἢν Δηροῖς ἢν συγεβολον ἱερόν, ὁ θρόνος
της χρονοδοτούσσας Στούδιας. ὁ πρόεδρος ἢν ὁ αὐτοφόρος της κομιστικής
ἀρχῆς, ὁ ἵπερις της ἐκκλησιασμούς καὶ ὁ διδάσκαλος τῆς οἰκοδεικίας καὶ τοῦ πο-
λικού. ^{τεττάτη} Η διατεργασία τοῦ θρώνου τούτουν θαραγόντων ἀστέκεται τοῖς κανονι-
κοῖς καὶ προσδεσμοῖς σύνθετοι της μονοτίτλου, τῆς ἀσέδωτης χαμπρούς της
καρδιάς εἰς τὸ τέρος εἰσὶ ταυρικοπαριας.¹ Στηρίζοντος ὁ γείτονας πρόεδρος καὶ οἱ
ἐπικεκριθεῖσιν εἰς τὸν πόλικα. ὁ διδάσκαλος εἴναι ὁ τύπος της αἰγαίας ἐ-
γγείζεται. Η γραμμή θαράσσους οὖτις γρίζεται. Ὁ οἰκοδόκος καὶ οἰκοδεικός εἰς
τὸ χωρίον εἶχε τὴν αἰνιδίαν ἐξουσίαν καὶ επειδότεο οὐχὶ διὰ τὴν αἰνετήν
εργασίαν προφέρωσην, ἀλλὰ διὰ τοῦ γριάσσους της παραδόσεως. 1) Μή
οὐ τοσούσας τὴν ἡδανήν καὶ ἑδύμαν καὶ τὰς ἡδεῖταις, 2) ὁ φρούρος της ὁρθοδοξίας
πλόκους. Ο νοονήσιος γενετῆ του ήταν τὸ "Ἑρον Πηδάγκον" καὶ ὁ ἡδεῖταις τὰ
ονναζάρια γῆλοι οἱ βιοί την ἄγιαν. Ταῦτα οντιστοῦν ἀνυπαρεστάθησαν
νικότεροι τοῖς ἐφημερίδες περιεδίκτεν καὶ πεντηκοπράτεεν. Έκ τοῦ 120 χωρίου
της της ἐθαρξίας μηδὲ μίον τοῦ εἰς 2-3 οντινόντα εἰς τὴν οἰκίαν του
ἱερείου τοιαῦτα δροπονεύεντα βεβία. καὶ εἴτε ἐν τῇ ἐθαρξίᾳ μεέντη, τῆς
εἴτε γνωστοῖς δια τῶν ἐπέχοντα εἰληντῶν πολιτικούς καὶ τὴν οἰκουμένην δροπονεύ-
τηντα συγκαίνοντα ταῦτα, τι δια ειδεψεις πέρι την ἐντάδα; διά τοῦ
ὁ ἵπερις εἴναι ὁ τελεταῖος ἱροκός των μονοτίτλων, τύπος οἰκοδεικίας καὶ
οἰκοδιηπούσσας. καὶ οὐλες ἐγγείλεται τὴν γενετήν τασσεντικήν οντιστοῖα ταύτη
ζειν πατέρας. "Βρέι τη παθαῖς ἔγινε; έτοι τὸ ἔφερον τὴν μαράπα". Τέως
πορειαία ἐγγείλει τοιχόγεφεντα.² Τλάχιστοι εἴναι οἱ οἰκοδεικοί του παλαιοί τίτλοι,
αλλ' οὐλοί, εἰσαντὶ δια τὴν ιδέαν πονούντες εἰς τὸν πόλικα καὶ δὲν αινολαύουσι τὴν ιδέ-
αν, θαραγματιζόντες, ὅπως π.χ. ὁ ἐφημέριος Γεώργιος Χαραζάντος της
Αραλαΐτου, τέλεος Καστριών, δόους ἀφοῦ γιοπρέπετοντος εἰς 20 ἔτη προτίτλον³,
τοῦ γενερούντας εἰσείτο λαμπρός οἰκοδιηπόχης καὶ επόρειν ἐχερσούντο
αλλ' εἰσαντὶ τοῦ πόλικον δὲν οἰκοδιηπόχη εἰς τὸ λαγόπεινον. "Σεπαρεγενόν προτε-
σσογενόν" εἰσενε τοιχόγεφεντα εἰς την τασσεντικήν μονοτίτλους πεντηκοπράτεεν.

¹ ἀποτελεῖται από την πατέρα της της μονοτίτλου.

*παρετοί οἱ φολετικοὶ καὶ οἱ ισορικοὶ των εἰδανοῶν
καληρουστικοῖς.*

Κωλέττης ἔλεγεν εἰς τὴν Κουλήν (1845), δτὶ οἱ κληρικοὶ εἶνε οὐ μόνον πατέρες, ἀλλὰ σεβάσμιοι σύμβουλοι, βασιθοὶ καὶ παρήγοροι εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς θλίψεις τοῦ "Εθνους". Κατὰ δὲ τὴν ἐν τῇ Κουλῇ συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ΙΑ' ἀρθρου περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων (Συνεδρία ΗΕ' τῆς + Ιουλίου 1852) ἀνεπιύθη ὑπὸ τῶν Βουλευτῶν γί σπουδαία ἀπεστολὴ τοῦ ἐφημερίου ἐν τῇ Ἐλληνικῇ Κοινωνίᾳ καὶ εἰδικώτερον ἐν αὐτῇ τῇ σίκνενείᾳ. Ἡ πειρίχθη δτὶ ὁ ἕερεὺς εἶναι ἐκείνος, δτὶς εἶνα: μαζὶ μὲ τὸν Ἐλληνα ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τοῦ Ηανάτου του, δτὶ οὗτος εἰσέρχεται ἐλευθέριος εἰς τὰς σίκνενείας ὡς ἐξοικλόγος, διδάσκαλος τοῦ Ηείου λόγου καὶ καθοδηγητής τῶν τέκνων, καὶ εἰς τοῦτον ἐπιπιστεύεται τις τὸ πολυτιμώτατον πάντων, τῇ σκιακῇ γειτναίη καὶ ἀσφάλειαν.

(Ο Ἐλληνικὸς Κοινοβουλευτισμὸς περὶ τῆς ἐν Ἐλλάδει Ὀρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ὑπὸ Λ. Α. Ματαράγκα).

Δ. Θ. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ).

ὅτε Σπυρίδεν ζητεούσης λέγε ταῦτα:

"Διὸ δύναμις νά γινηθείσι οὐρανούπλει τον
σίγαν χαραυγήν, οὐ οὐρός, οὐδεὶς λε
πτειούρος οὐοί ἄρχοντες ἐπὶ τῷ πανταχόν.
Ἐπειδὲ τοῦ ἔστιν. Εν λαζαρίσιοι διορθοί
τοῦ Βασιλείου, παντεμφροσύνη τοῦ ἔστοντος
σίου αὔρατος τοῦ θεού τοῦ αὐτορωθουσιον
ἀξιών, φορλοί εἰς αὐτοῖς παραγγέλει τὸ
μαρτύριον τον Χριστὸν φρόντιστον τον
τοῦ τοῦ αἰσθανον πολλοῦ ἄλλων αριθμού
τοιχίων, ἐπεξοχοῖς μετέχοις εἰνός ἐργοτιμη-
τον τον βασιλίου τον τὸν δάιναν."

Σπυρίδεν

ηρ. Η εἰμηνοια πρὸς ανοια ιασθαι
καὶ αναγυμνων τον τενον ναον Π. Καρογιτζ
ει Πειραιεων χατζ. τομ. Σ, (αρ. 1922) 88.

17.11.1970. - 10.11.1970.

Ph. Strelak, Lwów. z. m. sp. "Tol. Pol. History of Poland"

počínaje, což je vlastně jeho
významnou a významnou výrobou
zároveň s výrobou výrobků
z hliníku a železa. Výroba
z hliníku výrobků, které mají
toto využití praktické a využívají
se v domácnostech i v průmyslu
je výrobou, kterou se věnuje
F. Strelak. Výrobky jsou výrobky
z hliníku, které mají významnou
výrobu výrobků z hliníku

Λαζαρίδης 1942, σ. 30 -

τιμής στην πλατεία της Λευκωσίας. Στη σχολή διέβη μετά την

πατρική σαλαρίου στην αγορά, στην πόλη της Κύπρου, για να γίνεται στρατιώτης στην οπαντιά της Αγίας Τριάδας.

Η μεταπολεμική περίοδος της Κύπρου ήταν η περίοδος της

πολιτικής επαναστάσεως και της αντανακλαστικής στάσης της Κύπρου στην Ελλάδα. Η πολιτική επαναστάσεως της Κύπρου ήταν η πολιτική της αντανακλαστικής στάσης της Κύπρου στην Ελλάδα.

Το παρόν έργο είναι η πρώτη παραγγελία της Ελληνικής Ακαδημίας της Κύπρου, η οποία θα γίνεται η πρώτη παραγγελία της Ελληνικής Ακαδημίας της Κύπρου.

Το παρόν έργο είναι η πρώτη παραγγελία της Ελληνικής Ακαδημίας της Κύπρου, η οποία θα γίνεται η πρώτη παραγγελία της Ελληνικής Ακαδημίας της Κύπρου.

Επονομαία της Κύπρου

χλήρος καὶ ἐδνικεῖσθαι

ὅσον καὶ αὐτοὶ οἱ μητέλοι. τίποι καὶ ιερουργίαι
παρούσιαζον εἰς λαὶ βλεψαρά των Ζωΐων,
τῶν μεμονωμένων τῆς δρόπονειας, ἐμπλέοντα πρός
αὐτοὺς σεβασμόν, ἔωδην ὅμηρον τοῦ δρόπου. αἱ
τοῦ πρίμαρος, τοῦ μωσηπίου τῆς ὁρθοδόξου
εκκυρωτικῆς ἀνεδίδοτο· εἰς ἐξαφετείαν, περιστά-
σει, ἀναλαμψούσαι τὰς καμάρους, εδν. πυρᾶς.
τὰ δρόπου. εὑρεταρά εἰς λαὶ γρείσσοντα χεῖν,
των μεμονωμένων ἵστρεων ἐν λινῇ ἐξάτητος τοῦ
κοκλαζοντος εδνικοῦ φροντιζαρος μορό-
διδον τὴν ἔωσερ. τριγενέσιαν της ἐγγ. ιδίᾳ,
ὅδου εἰσάντω εἰς τὰ θευφράτα γιλιτεαρά της
κυπρίσιος μερός τοῦ δρέπος ἐξέρευνται καὶ εἰκόνο-
θεωτοί εἰς αὐτό τὸ μετρό. γαλαρά της σιδηνής.
οὐκ τοῦ διλοφομονδυτος ταφρός χερίν της δια-
νιώσεως της φυλῆς Θ. Κυαράς, αἱ μαραθόν,

1 Γρηγόριος Νασιάρης Συρτανίης π. τερ. 25, Μήνη Φεβρουαρίου 1852, σε Χέρι ωδή διημητρίου
ρηγίνα τού τοῦ διηγένεως, ταῦ τοῦ φίληνος." Τούτους οὐκέτι εἰσίνιον ὁ Ζεφαρίας ἀπότελεις αἰνιεροπικαν.
3 Οι εἰς θωματικοὺς τοὺς διαγόνους διαφορὰς ταῖς λιανικαναῖς ταῖς εἰποδούς εἰρηνοποιεῖς
οἱ διδένεις ὁ αἴγαδος οὐκέτι εἰσίνιον διατάξεις, ὁ μητροπολίτης τοῦ Θεοφάνεω, οἱ
τοῦ ὄντος ηδη τοῦ τοῦ, αἵ τις κατοικεῖται τοῦ λύρας διαφορούντος ανθρώπους οἱ τραγούδια,
τοὺς οντοτάτης πετραρχίους τροφογείας, εἰς τοῦ γειτονοῦ ἀγοράν τοῦ Αθηνῶν - εἰναις δις εἰς τοῦ ειναις
τοῦ τοῦ κρατούς οὐδαλικήν - ταῦ τοῦ σπάγγα τὸν Αθηνῶν, αἰσθατείνει, οὐδὲ η γενουδαρχία τοῦ τοῦ.
Σεπιδίνος νεωρεμοποιεῖν εἰς, αγαθά, εἰς τοτε τοῦ, οὐκέτι η μαραστασιούς η τραγούδια ταῦτα περι-
τείνειν, αἰνεῖν, εἶναι οὐδὲ γραπταὶ τοῦ παροτράντων, εἰχονταραντίου εἰς τοντούς τοῦ ειναις
ταῦτα χρόνον ουται εἰς "ταῦτα αγενναῖα" εἰς τοῦ

τίχει ενδηλίωσε εποιήσεις των ποντικών του ντρού και του λαού στη Κορυτού, το γράμμα του.
Τρεις όμως δένοις αναγγέλλεια την Μη. Ταραχετήν
τον 1939 ήταν μη μηδενική κορυτούς καρά την αργεφόπαι
τον ειστραχίον, καθ' όν χρόνον οι Ιταλοί αρχοντείς των
Αλβανών στη Διρραχίου, και Τραγενία ορεοπλάγα ιερόπιλον.
το με 2000 λευκά.

“Νυκτε θεέ, ο πλάνας τον ανδρεών ὡν εἰλέδερον Σεν-
τανίον την οντόν την περίγειαν, στηρίξον το φρεατίτης ἔδως
πήλιν ἐπί την καρρύπον, μεγάλην ουφεροπά, εἰς την περιήδορην την.
Ελευθέρων πήλιν ἀειό την ζευτίωντος διγώντας εἰσενεχτίουν,
πήλιν ουφός εἰσειν οις οὐδείν μακόν εποιήσασιν. Κρίνον
την πήλιν την τούροις. Σι κύριε, θους εἴως διά τους αροφή-
τους ουο! “ὅπερν ἔδου, ού οὐ καρελεώσαι, ού εἰτερέψου
οι μαγίστραι την γῆν.” Μην ναστρίζειν ο ἔχορός τούς δα-
χαούς δρεον. Προσδοκον πήλιν την οι κρασαῖα κερί. Πρό-
οχες την δένοντες πήλιν γη εἰσιγέφοντες εἰτι λόις δάσπινας την
δούλειαν ουν. Μην ἑδονης μαρωδαρηδίναι την τεραπονητής
γῆν. Ενισχυοντο τοι βασιά πήλιν, ζόλες εἰσιτεί εἰσι οέ.
Επικούρηνον την στρατεύεις γη εγκαρδίων τούς λαούς τούς τηγά-
λοντα γένονταν οι επανίστανται πήλινα. Σι κύριε, ο εἰδι λόις ονται
ρωδίναι γη ταρίνεις ερχόγενον, ένα ελευθερίωντος τεραπονητής
δυνατίας τούς διαβόλου, εἰνασταλάγης τοις τατενούς
γη αλεκούς την τεραπονητής την γοκυράν. Αύτοι μεν γημαυχάντας
εισι την ειανίν δενάγει, πήλιν δε εἰδι λεγεάτες οουν δρόγεα-
νε. Νεέ την μαριπούν πήλιν, οόλες διά ταίνιας τούς χρό-
νον ναστρήσονταις πήλιν τούς μετόβιοις ουν. Βρδοδόξεος. Ούτοι
γενιν ανησιόνται εἰτι λόις δενάγειν την ελαχί, πήλιν δε ειστό-
χρότος τούς δικαιούν πήλιν, ζόλες αειώντες εισερηνούσασιν
γηνή γη γηματεί. Σι κύριε, ο λόις κερί οουν ικαλείν τοι λόις.
γήν της δικαιοούντης γη ται δικαια την εδυνή Νεότεν
δικαιον την διενην πήλιν. Ζώον πήλιν Τρα οε δοξολαγ-
γεν, μαραδίγαμε, νην γη εἰσι γη εἰσ λοίς αεινας την αεινην πήλι-

την. Την αύτην δεκτηνίαν έδεινα, ας είναι τον απόντα πρωτον, γη ειναι καροκής ικανότα (Γ. Καΐτ. αγ.).
την 15 αριθμ. αγιαλας) διό γη την ουρανού την κορυφοντούν ικανότητα, αύτοι λοις διάλιν γη την ουρα-
νον αγοντινήν διάλλονται πολλαπλαντας ειναι ανησιόντων αυτού την πρωτηπολιτικής. Εισαστηματορούσιν
διό γη την εδυνήν (λόις γη ανησιόντων) δράσαι αύτου, αι εχροι μεν. οι αδυνωτητοι γενεά
δράσαι την πατροπονιαν, πρωτεαζον την διά τοι γράφοντα γράφονται παραγραφούσον γη μα-
ραδίγαμε την εικαστη.

πωθίναι καὶ ταρίναι γοχόγεννοις, οὐαὶ εἰλευθέρων, οὐαὶ μάστιγον
 δυνατέρας τοῦ δραπέτου, οὐαὶ αἰσθάγεν τοῖς ταρεφνοῖς
 καὶ οὐκούσις τῆς ~~ταρεφνας~~^{ταρεφνας} τοῦ γοχού. Οὐαὶ μὲν γηραχύνταις
 εἰς τὴν εἰαρίνην δράψει, οὐαὶ δὲ εἰς τὸ γεγάκεν οὐαὶ θύρα-
 ρε. Νέε' τεν δαρείψει οὐαὶ. Ότις διαὶ αστρούς τοῦ χρό-
 νον νικηρήσσεις οὐαὶ τούς μετόβιους δρδοδόξους. Οὐαὶ
 γένιον ομπιζόνται εἴτι λιτέ δράψεις τῆς ἡλιας, οὐαὶ δὲ εἰς τὸ
 κράτος τοῦ δικαίου οὐαὶ, θερέτροιστε νικηρησσόνται
 ψυχὴν τε καὶ σώματον. Σὺ κύριε, οὐαὶ τῇ χερὶ οὐαὶ κρατίνη τοῖς.
 Γόνιμος δικαιοούμενος τοι τὸ δικαία τεν εὐδαινήν θεούν
 δικαιοον την δίαινην οὐαὶ. Τινος οὐαὶς Τινα δε' δοξολαγή-
 σεν, παραδίφατε, νῦν τε αἱτίαι τε εἰς λοις αἰτίαν, τεν αἰτίαν της.
 Σημ. Τινα αἴτιον διαργούντος οὐαὶ εἶναι τοῖς θεοῖς γνωτοῖς, καὶ εἰνι γεροχύνης ινταύδα (Εργ. Κρίσις Αριθ.
 της 15 αριθμ. ογδός). Ήδη καὶ ηλιόσα την κομμωσίσιμην ινταύδαν, αὐτὸς τοῦ οντοτοπού διατίνει καὶ την έβαθ-
 μοντινήν οὐαὶ παραρρέοντας, οὐαὶ γειτοναῖς οὐαὶ οὐρανού τοῦ παραπλεύσην γενού. Οὐαὶ δὲ την κομμωσί-
 σιμηνταρράτας τοῦ ουρανού τοῦ παραπλεύσην γενού.. Εντούτοις ηγεμόνες την γεροδια-
 κτίνη, οὖν τοῦ φοράτην καὶ τοῦ χρόνου οὗτον τοῦ σύμπατα την μητρόπολειν καραβευροφορούντο.
 Καὶ την εὐδαινήν (λέγε καὶ αἰνεδίνην) δράσοντες αὐτούς, οἱ εχθροί μὲν, οἱ αδυνοί πάτητοι ψευδά-
 εργοι τοῦ Παναγιωτού, μητρόπολον τινος διά τοι γράφοντα γέγονται πεφύρρεοζον καὶ μα-
 θεον της Συναξής. πράξιν 20-1-45. (Εργα. ταύτην. αρ. 12)

"Εργ. 1, έδ. Ε: 40 αστ. γηνόντος οὔτειδ,
 τὰ οὐρανά τοῦ ἔχδρου ωρὸς διάδοσης τοῦ
 περιστατικῶν τον οὐρανοντας τῷ οὐρο-
 τοῦ διατάσσοντος τῇ οὐρονασίνην με-
 γιστρωδίαν οὐρανού τοῦ ζεύ. Ζεῦς γένιον τοῦ
 περιφρόνον τοῦ εὐθ. οὐαὶ σύρη. Θεοίν.
 Ηγεμονία προσέχετον ανέκρεον παρεργασ-
 σειν οὐαὶ τῷ Σερβ. Επιρεασία τοῦ δικα-
 οδοῦ! οὐρανέ τοῦ στέναζον γῆ!
 Πρίονι τὰ παραδίων πρός την λατρεύσην
 ταὶ οὐρανά την αιδοσελοντες την επι-
 τοῦ ηδούς την παδηρήτην τοῦ Παναγιω-
 τού την επιβοστήν την οὐλα οὐαὶ οὐαὶ
 παραγίνην θεοφίλην την οὐαὶ τηρετήν
 Σχολής Ράιμος την Τοπερνίνην. οὐαὶ
 την αποστολήν την οὐαὶ διδασκαλίαν την
 δισταχή.

Ο ταῦτα γράφων δὲ διηγεῖται, νοήσει παρουσιασθεῖται
τῆτον λόγος διδάσκαλος, οὐδέποτε δι' ὅλος τον
· Βίος ταὶ διδάσκειν μάλιστα τοῦ παραδείχνει
τὸν λόγον τοῦ παραδείχνει τὸν παναρχόργανον
καὶ τὰ αὐτούργητα πάσαν στατημοῦ. Άλλα γάρ
τὴν ιστορίαν καὶ ἐν παρακειμένοις παραγόντος παριδι-
κίανος τὸν αἰτιοῦντα τὰ ἄριστα πάσαν ἀναποδοχεῖται
εὐθύρεον τοῦ πλεονούχοντος, οἷον τὸν δικαίον
τῶν πανεγγυών πεντά πατέρων ἔμοι, οὐδὲ οὐκα-
τερον τοῖς ἀδερχίαν τοὺς μόνους ἐνεργεί-
ειναμαζορίαν ταῦτα περιβούσαντα πανταχόν
οδηγοῖν οἱ πατέρες Βραχεῖ, εὖτε έπειτα τοῦ
τοῦ πέντε, τοῖς τοῦ σαρπιοῦ τοῖς, αὐτῷ ἔστρε
τε τὰ ταῖς, οἵτινες τοῦ βασικείου Στρατού
καὶ τὸν πανεγγυότερον θεοὺς εἰσιστεῖσθαι τοῦ
Αλβανίαν, τούτους εἴπειστα τοῦ ὄρου. Λειτούργη-
σα, οὐταντα πρόστιτα συγκανούχεισθαι
περὶ τοῦ πομπείου. Τυπώσοντα τοῖς μὲν αἰγαλεοῖς,
ἀφοῦ εἰσὶ γρεβίαν τέχοντες περιέχει αριστεροῖς
πατέρα τοῦ Φραγκοῦ καὶ τοῖς οὐταντα τοῦ πανούχη
προσθαρτάντας θόλεον, οποίον 2-3 πρεσβύτεροι
τοῖς φρεσοῖς, εἰνῶν εὐρυτάροις τοῦ πομπείου,
τοῖς ἔγκαλον τοῦ αινβαλτόρητον τὸ περι-
τάξιον τοῖς εἰγόποιον τοῖς λαϊστα τὰ ζωτικά
ἔνων πετα τοῦ Ἑλλάδος καὶ προσωπικοῖς
παντίνοις τοῦτο παρατηταί τοῦ Ελλήνος προστάτη.
Ως ἀστινθήτω πάλιν δίλλος.

"Μετά μίαν σχεδόν ἑβδομάδα ἐπηκολούθησεν ἡ Ἰταλική εισβολη, γράψει το
ημέρα. Η στάσις τοῦ μητροπολίτου ἦτο εἰς ἄκρον χριστιανική καὶ πατρια-
τική οὐ μόνον δέν διέκοψε τὸν λόγον τῆς Σταυρώσεως (Μεγ. Παρα-
σκευή), θτε Κλαρεντέντολην νά διαλύσῃ τὸ ἐκκλησίαστρα, ἀλλὰ καὶ ἐπέ-
βαλε ψυχραιμίαν εἰς τὸν λαόν, ἐνῷ τὰ ἐχθρικά ἀεροπλάνα περιπταν-
το ἀνωθεν τῆς πόλεως, καὶ συνεκράτησε τὸ πλῆθος. Οὐδεμίαν δέ ἐκ
τῶν ιερῶν τελετῶν παρέλειψε, καὶ κατὰ τὴν περιφοράν τοῦ ἐπιτυφλού
ἀπήγγειλεν εὐχήν συγκινητικήν, ἐν ᾧ ἐκαυτηρίασε δριμύτατα τὰς δ-
σεβεῖς ἐπιδρομές τὸ δέ μέγα σάββατον, θτε ἡ Αλβανία εἶχεν ἐγκατα-
λειφθῆ διό τοῦ πασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἐξῆλθεν δὲ σεβαστιώτα-
τος μετ' ἔρωτι διά τὴν πόλιν καὶ συνέστησεν εἰς τὸν ἀναρχοντενόν
λαόν θάρρος, ήσυχίαν καὶ τάξιν. Ἐπειδὴ δὲ δὲ λαός ἐξεδήλωσε τὸ φρδ-
νημά του διέπει τῆς ἀλλαδός, δ. κ. Εὐλόγιος μεταβάτης εἰς πρόδενον κ. Τρι-
γάτιαν ἐξήτησε νά σκεύση δὲ θλατην. στρατός νά καταλάβῃ τὴν πόλιν, ἀφοῦ

Βασική στάση των αινείρων επί λού θεοπότους ἐπεργάσων τας ναονοίας προ. το γεγονός είναι
την καταποδόδη πάγια γη την οποίαν έθεσαν και θαρεόδην ιστορεῖται την μαραζέτη.
και εξ αρχής ο διαμανιώτας έστενος των θεάτρων έθεσε πληνδυρία, διότι ούτι
ο άρχυρονάσθρου φεύγει, ούτε άλλος ων. Ως ναόνοιαί προς ένοχιοντας ημερού-
ωρειφορά, ήττα επιπτοντες ο διότις Τιμωνίνην μαραζέτην περιστάσθηκαν ήτοι ήτι-
ζεε λαρετοί ταΐστειν κατέστηνεν τον Ιεροάντο γην ημερηληρίαν ήταί ήτι
έμεσα, αυτος περιβαλλοντικος. ταΐστειν ηταί ημερηληρίαν ταΐστειν
ναΐστειν οντερνονταράν, επιστοντας την ταΐστειν ημερηληρίας έγινε μαρα-
ζετηρίαν ηταί ημερηληρίαν! — Λειτούργιον ταΐστειν έποντος την προσευχής
ειρηνάδην από Βελλάς ηταί ημερηληρίαν - Τιμωνίνη από αύλα, έδειχε τε-
λειαν ακρατοπίαν, γη την ημερηληρίαν την προσευχής την Χριστουανούς γη Ειρη-
νας ειναντος, εις ειχεν ημερηληρίαν γη αιρετομελίαν. Παρικήν δην
οχεδών μηνες. Τον οντερνονταράν εις λοι γην γραμματία τον θεούργησεν παν-
διας. Οει γηι πρωτηστη, εις την ημερηληρίαν έγανε την προσευχής, ούτε γηι οντε-
χάρη, διοτε εγενόργειν πανδημής τον Πανευτονικής. Επιγειλοτα ενηρ-
γησα, γη τον δεκάνη ουτεοντος ο φίλος προς πενθούσορος τη. Κ. λορδετόπολος.
Λειτούργιον το δικτερόν τοντο γεγονός, αλλά το έπεργα της άνι-
δεξιν οντερνοντη γη την Αθηναίον γραφόμενα, ούτι ίπποτε έδαντον γη
Μαναρειώλαρος γη, ενεργαγέτηται τηρη της Βρ. Ιταί γη - γη ούτι ημερηληρί-
νης την ουτιας, ουτοδουχίδην ήταί γηι οντερνοντη μετατε η θεί
ερυθρός. Την αύριν ίων γη ξείρω μαραστροφήν ιδιότην γη ή Ηλιόπολος, διοτε
οι φύλακες δει γροντόρον. Λειτούργηση, επιστοντας εγίνε αύτη, βίγιωντας γη
την άδιας μαραστάσενην την ήταί έπεργην τον μετροδολίτον. Βεβαί
γη δα αντεραοντος οι λεπρανοί τον μετανοίαν, "άφοι οι αιραπλας οας οράσοντ
τους οραριώλας, γημονον οργορδασας γη ορανοχήτην τας οραριωντας
μας μετανοιας, δει γεγετε τη μετανοιαν γη έσταρητενας τας ξείρας";
Εν τοιαύτη την οραριώλων μαραστάσεν, αφού τη μετροδολίτην δεν εισ-
μένοντο γηέν μετο την μαραχιτηνή αρχήν, ουτε ουταί την έλαστη
- μετοις μαριόδου γη ακαταεισην τον τη. Ζέρλαν, ουχι έρεψη αδολί-
τως - τοτε διο τοδι ηγοιορο γη αύλων γη τη ένωδη μετα την ουγε-
την γη τη μετεδίην αύλων γη τη οραμαντη. Ούτετηρον έπεργα γη
πρεσβετη γη λεπροδοτην. Λεγε γάρ ο Χρυσοδοσιορος: " ατανούσατε γη ή μα-
ραστάσειτε γη την ηγούμενη την αρχοντα γην οραμενον λοι,
αρχομένους οφελειν"; Τοιαδίτερον τον αρχιερευτην μετατιαριτη πρεσβετορος είναι βαπτιστον.
Ούτης έπονταν η ημερηληρίαν

"η πεδρί ναι λεπόδοντον· λεγε πάς ο θεοοφόρος: "αὐτονοματείει γ' να.
τα τυλιγμένα την τι·

ad hoc purposes of research. To indicate how such a system might work, consider the following example.

Μετά της επιστολής ἐγεδόθη παραδέσιον ἡ αίστη καὶ διετέλευτη σφραγίς. αὐτούντην ταίριαζε γιαν
τὸν μητροπολίτην την εἰραΐδα. Τεραρχηγός στον οἰκουμενικόν, οὐδέν τοι δεῖπρος, ἐπειδὴ
νύμνον ἀμέσων περού ταῖς απολεγείαις καὶ σφραγίσ. Τριάντα μῆνα χαροκόπιον, ἢν γέρα τριήδε-
του πεντετρίητου, τὸν διετέλευτον ἀγρόν. ὃντας ταῖς νεοψεύταις τοῦ θεοῦ. Ἀπρίλιος αὐτοῖς ταῖς ἥμε-
ραις, παῖδες ὅτι ὁ γέρος Σπυρίδων ἐγένετο εἰς Αδηνάς, εἴχοντες πανορδώσει μέσον τῆς τε-
βερνίστικης ταῖς μοι ἐκδόθη ὕστορος της Μαγικής πρεσβείας τοῦ διαβατίντος διά την Κορυ-
νοῦν, ἔσωνταν τὸν ἀθόστατον τοὺς φίλους γεων καὶ ποιηταζόμενον. Λειδόδηλος Βεβαίος,
εἰραΐδα εἰρύτατη, ὅτι πατόστη τερραστοῦς ἀπομακρίσθιες μετέβαντον εἰς τὴν
εὐαρξίαν περού, ἐγκελευριδή Βεβαίος καὶ εἰς τὸν ἄποτον γιαννίνον. σφραγίστη
τοῦτο περού ἐπέστρεψε τοῦ ταξίδιον τοῦ. Την κορυνοῦν τὴν δροσοφίαν,
ὡς εἶδον (σ. 1) διά τὸν ἀρχήν πατέρον Παναγιώτερον, καὶ τὸν ἀρχηρό-
πατέρον διά τὸν Δρυνούπολεων, ἐπομένων μετρίᾳ ἀναταραχῆς εἰς τοὺς εἰνο-
πείνους τοῦ. ὃ συγγράψατο τὸν γρίσους ἔμπατον, ὅτι μόλις ἤδει τὸν τεῖνον πρι-
γάν τον ἐπεσκέψαντα τὴν γραμματικὴν πρεσβείαν, τοὺς γνωτοὺς Νεοάρτου.
Ἐπομένης τοῦ πάση ἀποτελέσματος τοῦ χρόνου τῆς εἰς Γιαννίνον διατελεῖται. ἦν Νεοάρ-
τος καὶ ἀνιαδίστη τὸν οὐαίρα τοῦ πρόξενον αὐτῷ την Ζιαλίας. κ.
Δεσποτοῦ πατέρον τοῦ αναταραχῶν. Την φροντούσσενν την ἀναταραχήν τοῦ
πατέρον παλαιῆς ἐπονεούσιεν τὴν πρεσβείαν. ἀναβαίνω καὶ πρασίνην
επιρριάς σχεδὸν ὥστε τοῦ διαθρόπουν. Μανδάρων, ὅτι εἴχε τὸν πιονί-
πειραν ὁ γραμματεὺς καὶ εἰς τὰς θρησκευτικὰς, ὅτι δὲν ἡμεροσὸν νά-
ραπείνει τοῖς πλεον, ἤδει, ὁ δὲ γραμματεὺς καὶ εἰπεντὸς περὶ σαρε-
χαβερ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ. Μετ' αὐτοῦ εἰς τοὺς οφεις εἰς Νεοάρτο; Τότε
περιστρέψεις ποιεῖται μοι λέγει, ὅτι δὲν διὰ ἀναταραχῆς, διότι ἐγκρίθη τηλε-
στατηρια εἰς τεράνων. ὅτι ἀνεοταλωθησαν σὶ μοτογραφεῖντοι τούτην
εἰδὲ την αναστορεῖται την ἐπανόδην. "Ἄλλα διὰ τοὺς μονογραφεῖντος για-
ταβαίνω καὶ αὐτοὶ περὶ εἰρέτεσσι; πήνεται περὶ τοιαύτην ἀναταραχήν
εἰς τὰ την εκκυπνίας περιστατέσσι; Εἰς τοῦτο χρησιμαντεῖ υπεράγη; καὶ εἰς εἰκο-
νοῦλον στρατιώτα σὶ Τούρκοις ἤπειρος ποτε διὰ τοῦτο εἰσερχεται
εἰσενούσσων". Ευράτω τὸ γεννητικόν. "Θα δώσω τούτων τοῖς διετίαις, τη-
νέρα παραδίδετε τοῖς χρησιμούσι περούς εἰσενούσσων την εἰσερχε-
ταις. Ιεράτων ἀνειδητον τοὺς διετίας." Αὐτοὶ εἴπον καὶ ἀπεκύρωσαν.

κρούς ἐκτελεστάς τῶν κατευθύνσεων τούτων, τούς χαλκεύοντας τὸν
συνεργασίαν τῷ δύο λεπτῷ εἰς τὸν ποντικόν γνώμοναν τοῦ
Μεσογείου.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 16ῃ Ιουλίου 1942

Μετ' ἑγκαρδίων εὐχῶν

Μητροπολίτης Ἰωαννίνων

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΒΛΑΧΟΣ

Εἰαι τῆς εποκονικής ταῖς, πᾶς νικῆσε καὶ συγχωροχόρη διὰ τοῦ ἰησού μαρτύρα, στόχος
Ιωαννίνων πράξεις οἱ Ἱταλοί ἐν Καστρίῳ ἀντὸν τοῖς γενεράτορες τοῖς Γερμανοῖς, ὁ Σπυρίδων
ἐκεπέσθε σιαττάντος τοῦ ἰταλικοῦ εὑροταντοῦ τοῦ μεγάλου ἰταλικοῦ. Όλοι
τοις διεπινδύνεις νάρα συρρίζεις τοῖς σιναστρίαις καὶ οδοῖς λόγης ἐκπροδεῖντο, ηγουν
τελεῖς τοῦ απεριαλήτου "Brigandos" (16-6-47) περά τοῦ σφραγιστοῦ Τζέλοζο, ὅπου
εἰνι μαροχοῦ, ἥταξε οποιωδῶν θρονωτούς εἰν αδινατού. Οὐλοὶ αὖτε ἔθεσε τοῦ φραγγα
τοῦ εἰρηνικούς τοῦ Αρμανικούς διὰ τοῦ αἰτητού τοῦ ναρακοτοῦ δά
πιν, ἀρστὴ τοῦ Ἐλ. Κοτσαρίδαν: "Καὶ ὁ Σπυρίδων τοῦ Ιωαννίνων τε γίνεται; Καὶ
λλήν ἡρόοντος, τον ὄφειον τεχαίνει σεντάνως ἐδῶ εἰς τὸν Ρωμανὸν τοῦ ὄφειον
πει διαφέρει τοῦ στοργα, οὗτος ἔλευτος, οὐ μετέ Ελλήνων τοῦ δευτέρου οὐδειλογον. Τί αδνί.
α! Τύροις δευτέρου αἰσθούσαντος ἐχθροῖς τοῦ ἰταλικοῦ ἔθνους. Καταρτεῖ
τιναλαρρών τοῦ περιουσού περι τοῦ γερμανικοῦ εἰδέσθαι τοῦ τίτλου εἰς εαφήν μαζί
παν διὰ τοῦ βίληπα τοῦ ανακυκλοῦ, ἢναρτεῖ αἴσθιον τοῦ στέκοφε τοῦ επαρχίου αλιτί^ν
καὶ εἰν ανεξίστα, αλλὰ ἀλλα ταῦτα ἔκαψε διὰ τοῦ ἐγκανεπεντον τοῦ ποιητον τοῦ τοῦ
διαι τοῦ αἰτατοῦ ταῦτα δεντρά τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. . ." Πόλοι αἴσθετος επονεωσαν
εἰς τὸ νέρος τοῦ ομηροπειρατας τούτων, οἵτις καὶ τοῦ εὐτέρου, στόχος εἶναι τοῦ διεν
τοῦ δοτήσιον τοῦ ιωβρυκοῦ Τοολάνορχον διακοτογού τοῦ ουρδηνοχότον, εἰς τὸ
αὐλός δερπωροτάλμον, ὅπερ εἴσαιτε τοῦ αιχμαλωτισμοῖς τοῦ ορπανοῦ "εἰδωλον.. τοῦ
διατάξια τοῦ ανεξιστοῦ ὁ ἄγιος (τοῦ λιγοντονιασθη.) τοῦ λαίς αὐτού, τοῦ βούν
τοῦ ιωβρυκοῦ" (Έορτα 4-4-45). "Καίνινος γινεται" τὸ απνυτεν, διορύκεται
τοῦ βούνα δια, ορπίγον τοῦ ὄρηα παντον τοῦ δαλπίδα, τοῦ δια ναρά τοῦ Ημ.
πον, τοῦ μαρτιόνον "γῆν Μαδιάν". Τοῦ τοῦ εἰωνερινού, διὰ τοῦ ναριον τοῦ
επανοχετον τοῦ ὀλεφριώλατον μενηρεα τοῦ Μ. Αγαθονος τε τοῦ. Μόνον τοῦ διεν
δεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον: "Θα τὸ διονοτο
τοῦ οχαλιάσμεν τοῦ εἰν τοῦ νότου τοῦ αιδοφανού αἰτητον διαι τοῦ δοτησαν.. ειδηρούται περι
τοῦ αδδος, διανοι διαγροπή αἴσθιον τοῦ δεμιατύπων τοῦ "μαροχινού μαδεσίου" τοῦ ελλην,
τοῦ ειωνερινούς" (6-6-49).²

¹ Λοιπός οὐδεποτε παρατίθετο τοῦ ἀγρια αἰσθούσαντα τοῦ λαί Ιωαννίνων; τοῦ τοῦ
διενδεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον: "Θα τὸ διονοτο
τοῦ οχαλιάσμεν τοῦ εἰν τοῦ νότου τοῦ αιδοφανού αἰτητον διαι τοῦ δοτησαν.. ειδηρούται περι
τοῦ αδδος, διανοι διαγροπή αἴσθιον τοῦ δεμιατύπων τοῦ "μαροχινού μαδεσίου" τοῦ ελλην,
τοῦ ειωνερινούς" (6-6-49).²

Εἰαι τοῦ πατριαρχείου τοῦ ἀγρια αἰσθούσαντα τοῦ λαί Ιωαννίνων, τοῦ τοῦ
διενδεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον:
Προς οὐλεύων τοῦ αιδοφανού τοῦ διενδεντρού τοῦ λαί Ιωαννίνων, τοῦ τοῦ
διενδεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον:
Προς οὐλεύων τοῦ αιδοφανού τοῦ διενδεντρού τοῦ λαί Ιωαννίνων, τοῦ τοῦ
διενδεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον:
Προς οὐλεύων τοῦ αιδοφανού τοῦ διενδεντρού τοῦ λαί Ιωαννίνων, τοῦ τοῦ
διενδεντρού τοῦ "Εορτας" δει τοῦ ναριον ταῦτα γράψαντα περι τοῦ εἰλογον:

γίου κορυτσᾶς· ἐνῷ δλη ή πδλις ἐξήρχετο εἰς ὑποδοχήν καθ' ἐκάστην
ἡρέραν καὶ ἔχαιρετα τούς ἐρχομένους· ἵταλούς στρατιώτας, αὐτὸς ἐμε-
νε κλειστός εἰς τὴν μητρόπολιν· μδλις βετά βίας τὸν κατεβάσαρεν
εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναόν, δταν ἥλθον δλοι οἱ ἐπίσημοι βετά τῶν
στρατιωτικῶν ὅρχῶν, καὶ ἀνέμενον ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἐπί ἐν τέταρτον
τῆς ὥρας. Τότε εἶπε μδνον τὰς ἐξης λέξεις: "Ἄλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώ-
πων ἄλλα δέ θεός κελεύει", "τὸ λάβυρον τοῦ στρατοῦ θέκει ὅντικατα-
στήσει τὴν ἡμισέληνον, ἐτῇ τὸ δνομα Κυρίου εύλογηρένον". Ἐννοεῖται
ὅτε οἱ ἵταλοι ἐξεράνησαν ἐνθυμούμενοι τὸν λδγον, δν εἶχεν ἐκφωνή-
σει ὁ σεβασμιώτατος πρδ δλγων ἡμερῶν κατά τὰ γενέθλια τοῦ διαδό-
χου, δποι ἐδονεῖτο ὁ ναδς ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα κοί ζητωκραυγάς.
Τέλος ἐφ' ὅσον ἐξηκολούθει ἡ παθητική στάσις τοῦ σεβασμιωτάτου ἐ-
ναντι τῶν ἵταλικῶν ὅρχῶν διαμένοντος κλειστοῦ εἰς τὴν μητρόπολιν,
μαθ' δν χρόνον ἡ πδλις εἶχε τρελλαθῆ εἰς ὑποδοχάς καὶ πανηγύρεις ὁ
στρατηγὸς Ρώση ἀπεφάσισε νά ἐπισκεφθῆ αὐτὸν εἰς τὴν μητρόπολιν -
ὁ λδγος τοῦ μητροπολίτου μας ἦτο ἐρπνευσρένος- εἶχε τὴν τδλην νά
ἐγείρη σθεναράν φωνῆν δπέρ τῆς δρθοδοξίας καὶ τῶν πατρίων, ἐκθεά-
σας τὸν ἄλληνικόν πολιτισμόν τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἐπιδείξας τούς με-
γάλους εύεργέτας ως καρπόν τῆς δρθοδοξού πίστεως· ὁ στρατηγὸς

- 15 -

συγκινηθεὶς βαθύτατα δπεσχέθη πρδς τὸν Ἱεράρχην καὶ τὴν δημογερον-
τίαν ἐνώπιον τοῦ ἐπιτελείου, δτι θά σεβαθθῆ τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἦ
θη καὶ ἔθιμα τοῦ εύγενοῦς καὶ πεπολιτισμού λαοῦ τῆς Κορυτσᾶς
καὶ οὕτως ἐσταράτησαν οἱ ούνιται, οίτινες εἶχον ἐπιδράμει καθ' δλην
τὴν ἐπαρχίαν πρδς προσηλυτισμόν.-

*Αλλά παρ' ὅλα ταῦτα τδν κ.κύλνγιον τὸν ἐθεώρουν ως διατε-
λοῦντα ἐν συνεννοήσει μέ τὴν ἄλληνικήν κυβέρνησιν, ἐπορένως ἐπικίν-
δυνον καὶ ἐπίφοβον ἐχθρόν τῆς ἵταλίας καὶ ως ἐκ τούτου τὸν εἶχον
δπδ αύστηράν ἐπιτήρησιν καὶ δπούλως είργαζοντο διά τὴν ἐντεύθεν
ἀποράκρυνσίν του πρδς ἐπιρολήν τοῦ ούνιτισμοῦ. "Ινα ἐκτιρηθῆ δεδν-
τως ἡ στάσις τοῦ σεβασμιωτάτου, δδον νά ληφθῆ ὑπ' ὅμιν, δτι εἰς δλας

τάς ἐπαρχίας έσχηματίσθησαν ἐκ τῶν ἐντοπίων ἐπιτροπαῖς διὰ τὴν δ-^ο
πέρ του οὐνιτιστροῦ' ενέργειαν καὶ δὲν δρχιεπίσκοπος ἐδέχετο τὰς
ἐπιτροπὰς καὶ ἔλεγεν, δτι συνεννοεῖται μὲν τούς ἐπιπλόους διὰ τὴν
λῃψιν δποφδσεων, δ δὲ ἄγιος' Αργυροκάστρου, δτι θὰ συνεννοηθῇ μετά
του δρχιεπίσκοπου καὶ δὲν μέγας μητροφόρος κ. Μασ. Μάρκου περιεφέρετο
ἀναιδῶς μετά τῶν οὐνιτῶν καὶ καθολικῶν καὶ ἐσύχναζεν εἰς τὰ μενα-
λείτερα κέντρα. 'Μν τῇ' ἐπαρχίᾳ μας ωὐ μόνον ἐπιτροπαῖς δέν ἐτόλμη-
σαν νὰ ἐμφανισθῶσιν, δλλ' δτε δ ἀρχιεπίσκοπος ἔστειλε πρὸς τὸν μη-
τροπολίτην τὸν ἐπιθεωρητήν τῶν Νομαρχιῶν κ. Κόλε Ρόδου, ἵνα βολιδο-
σκοπήσῃ εἰπεν εἰς αὐτὸν, δτι ἐάν εἰσθε ὄρθδοξος δέν ἐπιτρέπεται
νὰ κάμητε λόγον περὶ προσχωρήσεως εἰς τὸν οὐνιτιστρόν. Γότε ἔστει-
λε καὶ δ Μάπας ἔνα πράκτορα' ιταλοαλβανὸν, εἰς τὸν δικοῖον ἐδόθη ἢ
δέουσα δπάντησις, δτι ἡμεῖς δέν ἥλθορεν ἐνταῦθα νὰ ἐνώσωμεν τὰς ἐκ
κλησίας μὲ τὸν Μάπαν, δλλὰν νὰ ἀπομακρύνωμεν δσον τὸ δυνατόν τούς
προπαγανδιστάς. 'Η θέσις αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ἀρροδιότητα τῶν δύο
κορυφαίων ^{μορχηγήν} τοῦ χριστιανιστροῦ' μόνον οὔτοι δύνανται νάστηθσωσι τά
περ ἐνώσεως. Τδτε φαίνεται ἀπηλπίσθησαν¹ καὶ ἀνέθεσαν τὴν δλην δ-

.1.

¹ Διάτονοι ἀκριβεῖς οὐτομάρτυρες μαρτύρων ἀπομνῆ. Εγρέμονοι οἱ ἔλλοκείστεις
μρατέλλοι, ὃν τούτους ^{τούτους} μαρτύρους επισκέψαντες ἐστίους, ^{τηναντέρων} αναγνωρίσαντες, δδη μὴ δι-
ποι ὑρποοας τίνος τηνερανδρας τοῦ ποιμενισμοῦ. Εἰς τὸν εργόν της κορυτοῦς γαμ-
πράν παριστάντεν Χότογοσαν ἴρδασαν ἐν ἀπορεί 4-5 τέσσαρας ἑταῖροις, πάντας ἀνέτοποις,
οἵλετες ἐπεργαστέευδηοαν τιό της οὐγίστης πρεπαράνδεται, καὶ συνεποδίνεται μετα διο
μερόντες προσετήρης μεροέβησαν τες αράξιοι φρεατίουν ανακίνησαν τοῦ οὐγίστημοντε
τον, εἰς τομηγακτίαρον. Χαρος ~~τούτους~~ της Πρεμένης, την Λιθείσαντη, μετέβησαν τρεῖς οὐρίτες τη ἐξηίδηση
ταὶ λεπτούργησσον! ἐρωτήσας παρὰ της κοινότητος ἀνενίησα τροπικήν, μαστιχή
οαν ταὶ λεπτούργησσον ἔξω γενίας, μαστιχήσατα, εἴκα τη σκει δει' επεργάζεται
ταῦτα μαδάι αὐδημέρος ἀπεσύμηα πρός την σφραγίδον. Rossi σφρόβοις πλακά-
ριαν, πλακάριας, ὅτε εἴναι δεινοί περιπορώδη τὸ πανον δε ἔξερδο εἰς ταὶ ὄρη της ασσηνούς
μας παίσους εὐδίνη - Είναι ἐδώ ὁ γίρειος μρωλοσύγκελλος της γενικούδαλευτα.
καὶ Σωλήρης Κέρες, περιμερέσιν της τοῦ Λαίνου, ἀ, ὅν είδον ταὶ ταὶ εἴσον τη μερο-
ρηγής τον τηλακον σφραγίδην - 'Η σφραγίδηα ἐδαμνατούσσοντος τη οἱ τέσσερα
τηδηοαν ^{τομηγα} τη εξυλικόδηρον ἀρίτη, σημάτην τοιστοῖς τιό την σφραγίδη, της
αι επεργάζεται ταὶ τουρεγκούσσον. 'Πόκεος τοῦτο ταὶ σφραγίδην τη πανον · Αινέτο·
μποοαν εἴσοι μεροίσσον ταὶ εμφανισθων αὶ λαοπλάνοι, οἵλετες ταὶ σφραγίδηοι πρέστη
μονοτηρίαντος ταὶ σιαναφέρεται τοιστοῖς εἰς τον χρονιανούμον, ενοχλουντος τον τραδοδότην
Ολαϊς εστι πρετίαν ταὶ την χηρογράμμην πον εἴκε γαναριδητ· διό τη επεργάζεται την
(δε... τι λαϊς ἄλλαις εποστίαι) της προσθότην. ἵνα μαστανδίωτην μετέτελε επεργάζεται.

πρθεσιν είς τὸν ἀρχιεπίσκοπον, δοτις μδλις ἀνεχώρησεν ὁ σεβαστιώτατος καὶ ἐπαύθη, ἐνέσκηψεν εἰς Κορυτσᾶν διὰ νὰ ἀνακηρύξῃ ἐπισήμως πρὸ τῆς δημογεροντίας τὸν οὐνιτισρόν, καὶ εἶναι λυπηρόν διδτὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μνημονεύηται ὁ οὐνίτης αὐτὸς ἀντὶ τοῦ κανονικοῦ ἡμῶν ὄρθοδόξου μητροπολίτου. Εἶναι γνωστόν, δτὶ δ μητροπολίτης ἐπιέξετο ἀπό τὸ "Ἀγιον" υρος, δπως μεταβῇ καὶ παραλάβῃ τὴν μεγάλην βιβλιοθήκην, καταλαμβάνουσαν δλδκληρον διαρέτισμα, δπερ οἱ μοναχοί ήθελον νὰ κενωθῇ· τρεῖς παρατάσεις δοθεῖσαι αὐτῷ εἴχον ἐκπνεύσει καὶ αὐτὸ τὸ ἐν' Ἀθήναις^χ πουργεῖον εἰδοποίησεν αὐτὸν διὰ τοῦ Διακόνου Θεοδούλου νὰ ἔλθῃ νὰ παραλάβῃ τὴν βιβλιοθήκην. Ἄλλ' ἐκλονίπηθη σοβαρῶς καὶ ἡ ὑγεία τοῦ σεβασμιωτάτου πάσχοντος ἐκ^{χρονίου} στοραχικοῦ ἔλκους καὶ ἐκ τραύματος πεσόντος ἐκ τοῦ ~~προσώπου~~ κατά τὴν περιοδείαν.
Ἔναγκασθη^α δθεν νὰ ζητήσῃ ὅδειαν διὰ τάς^χ Ἀθήνας, ήτις μὲ πολλά βδανα μετά διμηνον τοῦ ἔδοθη, ὡς καὶ ἡ κανονική ὑπὸ τῆς^χ Ι. Συνόδου πρὸς περίθαλψιν τῆς ὑγείας του. Ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν τὸν Αὔγουστον τοῦ 1939. Μετά ἔνα μῆνα θελῆσας νὰ ἐπιστρέψῃ, ἐπειδή αἱ σχέσεις^χ Ἐλλάδος καὶ^χ Ιταλίας εἴχον ἐκτραχυνθῆ, ἔλαβεν ὅρνητικήν ἀπάντησιν παρὰ τοῦ ἐν' Ἀθήναις^χ Ιταλοῦ πρεσβευτοῦ, ὅφου^χ τοῖς πᾶσιν ἦτο γνωστός διὰ τὰ Ἑλληνικά του φρονήματα καὶ τὸν ὑπέρ τῆς^χ ὄρθοδοξίας διάπυρον ζῆλον. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ^χ Ιταλοί, ἵνα δικαιολογήσωτε τὴν στάσιν των δι'^χ ἔγγραφου τοῦ^χ πουργοῦ τῆς^χ Δικαιοσύνης Τζαφέρ Ούπη εἰδοποίησαν τὸν ἀρχιεπίσκοπον καὶ δι'^χ αὐτοῦ τὴν ίεράν μητρόπολιν, δτὶ δ κ. Εὐλόγιος^χ ἐπαύθη διδτὶ δέν εἶναι^χ Αλβανδς, ἄλλ'^χ Ἐλλην^χ ὑπήκοος, χωρὶς δρως ν'^χ ἀνακοινώσασιν ἐπισήμως τὴν παῦσιν εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον. Μετά τὴν διώσας αὐθαίρετον καὶ παράνορον ταῦτην ἐνέργειαν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1940 συνεκλήθη ἐν Ρώμη^χ εκκλησ. Ούνιτικόν συνέδριον εἰς τὸ δποτον ἐκ μέρους τῆς αὐτονόμου ὄρθοδόξου^χ Αλβανικῆς^χ εκκλησίας^χ ἐστάλη ἐπιτροπῇ δικδ τὴν προεδρείαν τοῦ ἐποφθαλμιῶντος τὴν^χ Ε. οὐλίας ιντερ. έξικμνουμεγος υφο^χ ιαν^χ παπ^χ ζ. ε. 234ε. J^χ παρχίαν^χ Κορυτσᾶς^χ ἐπισκόπου^χ περατίου^χ κ.^χ Αγραγγέλου^χ, δυστυχῶς Κορυτσαίου, ἀγραριάτου, βαρικδου καὶ ἐντελῶς ἀκαταλλῆλου διὰ τοιαύτην δψηλήν καὶ βαρυσήραντον δικοστολήν. Τοῦτον ἐπανελθόντα ἐκ Ρώμης πρὸς ἀνταροιείην οἱ^χ Ιταλοί^χ ἀπέστειλαν τοποτηρητὴν τῆς^χ Κητροπόλεως Κορυτσᾶς, ἵνα ψέμηται δέν^χ παρχίας. Ἡλθεν τὴν 14. Νοεμβρίου εἰς τὴν πόλιν^χ πας, ἄλλ'^χ εὑρε τοὺς φίλους του^χ Ιταλούς^χ κατατροπωμένους καὶ ἐγκαταλείποντας τὴν^χ παρχίαν^χ πας, διδ^χ ήνα^χ πέση εἰς^χ χεῖρας τῶν^χ Ελλήνων^χ ἔφυγε προτροπάδην τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ υπόνδης πετή τῶν^χ Ιταλῶν. - 1

1 Égimur spīn im ödmārīn' zu övōnōs jābō
ox alopūn' eil' zu cħarġur cernqoñ zu 5. Tad'reor zu tħix,
de l'karr taħbi kroċveri oħra għie lu. Taħbi u ġelafe
dħarraxx u iż-żayjan ēw kroċveri zuv qid-didu - oħra
ix-xien dekkie: Kif de skellex għo u oħra idher lu u
għix-xot tad-dei' rreż zu ēmriżx rei aktin orbi għaliex
iż-żgħid li tħalli, jażi air, rei-piġiex tħalli u, d'ha 'att' minn
ix-xażżeen u idher lu u iż-żgħid - oħra għarbi
ix-xien idher lu u idher lu u iż-żgħid - oħra għarbi
ix-xien idher lu u idher lu u iż-żgħid - oħra għarbi

Ετ. Α' απι. 11-12 Μαΐου - Ιούνιου 1951

"Στρυμός" Σωσ. για ελλην. δημόσια
ο. Στρυμός

Τρίτη Δεκαδική (Κυριακή) 1951

16, 224 Στρυμός - Στρυμούδης

Θευραντική περίοδος - Οκτώβριος

Βυζαντινός 2-6-56 σ. 1.

"Ορθός διανοτικός των Ηγαντίτων
"Ορθός διανοτικός των Ηγαντίτων

Στρυμόδην - Βιαγιάνη
"Ορθός διανοτικός των Ηγαντίτων"

Τέταρτο Τζόουνς με Πλωγείς (διόρευσάρχης για την παρα-
ναν). Κατατάσσονται στις 23-1-48 από την επαρχίαν Σούλιων
για την Ελλάδα, όπου ταξιδεύει την περίοδο της διάρκειας.

Επί γενικών έχει να προσθέσει, ότι από την επαρχίαν της
οντότητας της τάξης του, μαρμαρεοποιητής έστειλε στην Ελλάδα
την αρχαιοτελείαν του μαρμάρου την αγόρευτη βαζαλίτη
Ιωαννίνων (θεωρ. φύλλον 10-11-48)
Ελπίζει την Ελλάδα να την αποδεχτεί (από τη Μαρίσαν) επειδή
τη 1944.

Το οινόπνευμα μαράν των αρχών στοδήν σε Ρωσίας ... αγγέλει
εις την Ελλάδα την αποδοχή της γεωργίας ..

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

• Αριθ. { Πρωτ. 3223
 Διεκπ. 236

• Αθήνησι τη 10 Δεκεμβρίου 1949

**ΠΡΟΣ τὸν Ἐξοχώτατον Ἱερούργῳ Θρησκευμάτων
 καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Κογκον Κωνσταντίνον Τσάτσον**

Ἐξόχώ τα τέλεα,

Ἡ Ιερὰ Σύνοδος τῆς Ἑκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐνωτίσατο παρὰ τῆς Α. Μακαριότητος τῶν καθόλου προσπαθειῶν τῆς Ὅμετέρας Ἐξοχότητος ὑπὲρ τῶν ζωτικῶν τῆς Ἑκκλησίας ζητημάτων.

Οἱ συνεχεῖς κόποι καὶ αἱ θυσίαι, εἰς ἃς ἡ Ὅμετέρα Ἐξοχότης μετὰ ζήλου οὐ τοῦ τυχόντος καὶ χριστιανικῆς καρτερικότητος οὐ σμικρᾶς ὑπεβλήθη πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἔξοχῶν σοβαρῶν διὰ τὴν Ἑκκλησίαν ζητημάτων, τῆς μισθοδοσίας τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου ώς καὶ τῆς θέσεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς περιουσίας, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν γένει ἐπιδειχθὲν ἄχρι τοῦδε ἀμέριστον διαφέρον Ὅμων εἰς πᾶν Ἑκκλησιαστικὸν ζήτημα, φέρουν εἰς τὴν μνήμην τοὺς εὐγενεῖς ὑπὲρ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν ποιθέσεων ἀγῶνας μεγάλων τέκνων τῆς Ἑκκλησίας καὶ τὰ τὴν μακραίωνα Αὐτῆς Ιστορίαν.

Οθεν ἡ Ιερὰ Σύνοδος δμοψήφως ἔγνω, δπως ἐκφράσῃ τῇ Ὅμετέρᾳ Ἐξοχότητι τὴν πλήρη τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἑκκλησίας[¶] εὐαρέσκειαν καὶ τὰς ἐνθέρμους Αὔτῆς εὐχαριστίας διὰ τὸ δντῶς μέγα ύφ[¶] Ὅμων ἐπιτελεσθὲν ἔργον ἐν μέσῳ τοσούτων ἀντιξοτήτων, ἐπιδαψιλεύσῃ δ' Ὅμην τὰς πατρικὰς Αὔτῆς εὐχάριστας καὶ εὐλογίας.

† Ὅμην Αθηνῶν **ΣΠΥΡΙΔΩΝ**, Πρόεδρος

† Ὅμην Σάμου καὶ Ἰκαρίας ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

† Ὅμην Φλωρίνης ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ὅμην Ελασσωνος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

† Ὅμην Ἡλείας ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὅμην Δράμας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

† Ὅμην Γρετονος καὶ Μεγαλως ΓΕΡΜΑΝΟΣ

† Ὅμην Χίου ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ !

29 Aug. 1951

Aidsoripindale

Lugnastagáy-pai palafoi lúo cikoyan-
gior lóo Koppalos lúo tijycadépaw
in'Adívara - H'citti lúg idamás pou öpp-
uppias aújusas lúj jundasoriás lóo
mipor, s'ëm/kupdetoo uelónin enjá-
póxduu nei s'ëm jíne p'poratadecia
pou apas évirkwur lúj 'Eunyungias
topifju öli pou didoor ló' dñusiaja at
sapansajew lúgas jé énqwoch, doov
nra lóolo Suratör, ualit lás ias uan-
pias énqfás, ita dundu uvi cistó
p'gor va' orriyia, én'jedé öjor
U.Ú., lás vörp lúj 'Eunyung apas
n'adeciaj pou

Meli orbogot

Kloátor

την παροστήν
την ιχθυόν την επικοδει-
νόν την αγριόν την δέλτων
την πάπιαν την γαλαζανίαν
την ρύμαντον την παπαγάλον
την παπαγάλον την παπαγάλον

Mareaschilare,

Ετι μέντον η πύρα,
διαρρήσιν ον.
Ετι τρεσανταί σεδουλίδες πετεται άναο.
Κλογάδια την πει θηροσίενον τοῦ ἄρδην γεν,
καὶ διά την πει ειδογροφην. Αυτούρησε διον
τει εἰράληνα αἱρίσσαπον*. οἴχον τοιούτην
αντανατίνων την τοιούτην πίτον πατάτων
την εράχην πείστη, οὐδὲ αἱρίσσει εἰ τοι πειδή
τοι αὐτον θρόνον ταπισάσα τοῦ πείστη τε
την δον την τοιούτην ποταμοτόντος τοῦ
ανθεξιόντος - νά μαρασινον την πάνορμην.
την πονηνόν την ανθεξόντος πει δίψει
την παραγραφην πει ανθεξοποιία. καὶ ανθεγμήν
την παραστάτην πει τοῦ εινογεντα-
γραφην φράνος οὐ 'ανθούλος 'Αρδούλας".
Σημειώνεται την είνος καὶ την την εμπίστην
την πειθέσαι την γράψω. καὶ διά ειδησούσει
τοῦ ἄρδην γεν της της "Εκκλησίαν": ορει-
τάκης διά την θηροσίενον, καὶ πορνής την
τει ειδησούσεια της της "εργασι-
ιν πατανίον πίτον την παπισσών την εράχην πει
την παραγραφην την την εράχην πει αρχεσιοχην - διοτε την πει
τητερην πει παραγραφην την ανθεξιασον την ειδησούσειαν.

υνων διεργούντων τα σέσορια. οὐ μόνος δα τα σέσορια
βάσιν είναι; είδωλοι καὶ θεονεράβερες ψηφίσματα
προστροφών της γραφής, λίκτοι πε τόντο
προστηραγμάτων της ὁπῆς της "απλανίνεις πέντε πόροις"
επιβαλλόμενοι, οἷαν προκατατάσσεται ελέγχος
τούς αινιούργεντους πατρογράφους. Οιοκαρπόν
οἶναι ποι είδωλοι τα το γράψαντα γράφοντα
φέροντα τα το δίωντα επί πρόσθιαν ομοοίεντα.
Μάστιχες ^{νηλα} προσούσιλνον ^{απλανίνεις} παραποτάροι
περιγραμμένες Κορινθίαλ καὶ προστίθενται
ταῦτα διπέραν τῶν διορθώσαντος τας ἀρχαίας
αἰγαίης ιστορίας της Κορσίνης. Λιανίχας:
πάττα διπέραν τῶν διορθώσαντος τας ἀρχαίας
της Αἴγας. Τετραγενοῖς εἴ τινις ἀρχειακούσιον
ταῦτα παρέδωσε το ιερελατικόν, αὔριον ποι
τριά περιτά. φύτα. ^{πλευράς} ιδούχερης προμηθεύεται
γραφίνεις γερμανικέσσινα. — Ταῦτα είναι τα
τού Σαβαΐογχ. ποι είδωλο, το δέν γράψει
ναζά, καὶ μόνιμον είδωλον τας εκλάτε
οντας αρχαία της ελληνιστικής. Τούτοις
τα το γράψειντε τα το λόγον προστίθεται
διεύδεντιν εἴ τις "Εγράψας" καὶ πο. Γεν.

παρεκάλυ προς ομηριεσσον. Αν εσάλη και σεν
και τοι αύτος είναι διαρρήγα δια αρχετε.
Εδημοσίειδη, ούτε ποτε επειδόμην ~~τηλετε~~
~~τηλετε~~
προσωπικής λέγε μετατρέπεται,
γένετος γάρ οι πρώτοι είναι οι οποιοι πρότι-
μουν ειδρυτικήν της ένοτην την ιδέαν να
~~αποτελεσθεί η πολιτεία~~ ~~προσεγγίζεται ανοικτά την πολιτεία~~
~~είναι οι πρώτοι.~~ Οι οποιοι είδοται, οι οποιοι
κατέστηκαν 2-3 ημέρας. Η πρώτη
5 και δει περισσότερα.
Ταῦτα είναι, οι οι οι οι ανεκδυτοί είναι τι-
μών της Παναγίας, - ιαπωνίκης από 12ετή
ωρδί, να βασιφρεντούν ή ~~τελεούσαν~~ ^{τελεούσαν} τον άριθμόν των
τοι ανεκδυτούν την ορθοδοξίας
την έργας παναγίας δεν θέλουν να
δικινούσι την παναγίαν την μορφή.*

*Et in hī carnosarū in corpore in vaporis hystericis
vīcī, sed in 75 dīcūrē rē cīcītōrē pīcīrēs wīdēcē-
pēs rēs 4' dīcūrē. cīcītōrē sīcīrēs rēs.*

*** Καὶ δρυς ἡ ὄρμη ποιεῖ εἰσόδους ἐμπίνακας ἀντίστοιχος.
καὶ ὁ τύπος συνηρόβητος ταῦτα ιδεῖς πλέον καὶ τὸ "Αὐτούποιος"
εἴτε τοῦτο, αὐτοῦ τοῦ Μάρκου, εἰς τηρίαν πολεμεῖν ταῦτα
δρα τονίζει τὰν αἰώνιαν την ταῖραν σκάλαν. Ο
ουγροπολίσσεων καὶ πλαισιώνων τοι. Τον επιτίχηδαν τον
*** εγινέται δὲν εργάζονται οὐδὲ εἰς τὸν Αὐτούποιον βαθεῖαν
ταξιδεύειν γεννητούσιν
**** Συγχρηματικοὶ ποιεῖ δὲ τοιν εἰσόδους, μήτε
διαβολαιούσιν την πόλιν, δὲν διατηναγαράδων,
εἰς την περιττανίαν φραστηρίας, μηδενικούς.

Θὰ θεωρηθῇ ἀνήθεκον ἀπὸ ὅλους πας, διότε δινωνύμως καταγγέλλομεν τοὺς λόγους κοῦ πρέκειναν σᾶς ἔξαναγκάσουν νὰ ἀφῆσετε τοὺς ψυρόνους σας εἰς ἐναρέτους, τοὺς ὄπιούς καὶ ἐπιζητεῖ ὁ λαὸς, ὁ ὄποιος ἔξ αἰτίας σας ἀπεμακρύνθη ἀπ' τὴν θρησκείαν τοῦ "μὴ ἔχοντος ποὺ τὴν κεφαλὴν ολέναι Ναζιρόπου", τὸν ὄποιον ἐκπροσωπεῖτε σεῖς μὲ τὰ πλούτη σας καὶ τὰς ἀμαρτωλίς σας ἀπολαύσεις. Ἐμεῖς, ὑποτελοῦντες τὴν ὑγιᾶν περίδα τοῦ πονομῆντος λποῦ διὰ τὸ κατάντημά σας, φὰ συνεχίσωμεν νὰ διηγοάφωμεν τὴν ζωὴν σας, νὰ σᾶς δεσμεύσωμεν, ἐστώ καὶ ἀνωνυμογραφοῦντες, εῶς ὅπου νὰ έπιπλέσῃ ἐπὶ τῶν κερατῶν σας ἡ λαζλαφ καὶ ἐκλικμέσῃ ποὺ θρόνους καὶ . . . . . κεφαλὰς, καὶ . . . . .

* Κυντάξις διάβολος τοῦ πολλοῦ Δαμασκηνοῦ, τοῦ ἐπισιδίοντος τὴν ἀγωνίαν της σεν καὶ περιφρόνησεν ὅλου τοῦ ἀλληλεκού λαοῦ, κάθηται εἰς τὸν θιόνον τοῦ Λαλιγά καὶ Θεοκλήτου δὲ ἐν ἀμαρτίαις τῆσας καὶ γηράσας Στυρέδων Λάζαρος.

Αἴπορδος εἰς τὴν φυλὴν ἀπὸ τὸ πέμπτον τοῦ ἔχει γύρισει τῶν Τούρκων, διὰ τὸ δόποιον καὶ καυχάται, κατακλέπτων τὰς Κληροδοτήματα. Κελὰ ἐστέπετο διατεξέσθετος πούτζης πούτζης, διὰ τὸ πέμπτον τοῦ Τζερέρα τοῦ Λοισοφόπουλος τὸν ἔσωσε.

Ξῆχε καὶ ἔχει μιέρε του τὸν σκοτεινὸν, δημενὸν ἀνεπιλόν του, ἀλλὰ υἱόν του Κοντοπλινού, τὸν διαρθρέα τῶν μαθητριῶν Ιωαννίνων, δὲ ὄποιος καὶ μετὶ τὴν ιαπωνίδη πρᾶξιν του παρέμεινε τληφίον του ὡς προεγγὺός τοῦ Ερμοντού. Οταν δὲ πρωτιγίας μὲ τοὺς ὑποψήφους ιωχείρεις, εἰς τὴν γεύματος ἐν ψυχῆι καὶ ἐν "Ιωαννίνοις, τοῦ ἀφηγοῦνται ωὲ μέεις μετὰ γυναικῶν, τρέχουν τὰ σάλαι τοῦ Γέρωντος καὶ ἔκει, μέντοι σήμερον, ὅποιος ἡτοι περιεσπότερα καὶ γαργαλεστικότερα χρίσται" πένικοπος. ούρμυερος ἐκλιμάσα. Μαζί του δὲν βλέπουν φῶς οἱ ἐνάρετοι καὶ δυορθωταὶ τῆς Ιωαννίνας. - Ἀπὸ τὴν Καθάλλαν συνδεῖται μὲ τὴν ὄροιαν νεάνιδα, τὴν ἔχει μέχρι σήμερον εἰς πολυτελῆ πατοικίαν, δαπάναις του, ἔναντι τοῦ Αγίου Παντελεήμονος Αθηνῶν. Ιε τὴν παῖλακίδα του αὐτὴν, χωρὶς νὰ τὸ περιβάλλον του τὸ στενὸν, γιὰ νὰ πρένετε τὸν ἀνδρα, τὸν ὄποιον οἱ Ἀντεβασιλέπαιδες ἀττικῆς, μεσσηνίας καὶ Ἀλείας, τὸν ἐκέρβελον ἐπὶ τοῦ τραχήλου πας, ὡς καὶ δορυφορώδης Γρυτυνος, ήδη Κορινθίας, καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν παρασκηνίων δράσαντες διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του. Τὶ νὰ εἴπωμεν διὰ τοὺς δινερώ ποιμένας;. . . μετὰ τὸν Ιάκωβον Βαθανάτου, τὸν παρακοινώμενον τοῦ Δαμασκηνοῦ, ήσχολήρησαν πρωτοχθές καὶ ήσχολήρημεν διὰ τὰς πράξεις του καὶ οὐδὲ ἐκονέλθιοιεν... "ν χρυσόστομος παπαλάκης, μεγάλη διάσνοια, δηγράμματος σῆνε πτενγίου, δὲ έλέφ ιωμασκηνοῦ καὶ Ιακέβου, Ειφουληησάντων, δηναρριχηθείς εἰς τὸν θρόνον Γυνείου. Μέκ νὰ θεωρεῖτε έκει; Τοῦ ήτοι, ιάστετο ήπεδοκιμασία διὰ τὰς κυκλοφορίαντα μὲ τὸν ὄρατον Αντωνάκην, ποὺ ἐπήρε μαζί του ἀπ' τὴν Αρχιεπισκοπὴν Αθηνῶν καὶ τὸν Εγκατέστησε σύνεννδον του Επιβήτορα, ποὺ ἡ μητέρα

του κ' ἡ διδολοφή του ξηγαν ήτά τὸ γένειον, μὴ δυνάμεναι νὰ βλέπουν τὰ αἴσ-
χη... "Ηχομεν γραπτὴν ἐκθεσιν τοῦ πυθρέρ τοῦ Γυνεῖου... Αἱ ἄπειλαι πρὸς τὸν
ἡγαπητὸν του απαποιηνδόν καὶ αἱ περιεπύξεις τοῦ Ἰσαΐου διὲ τὸν φέλον του
αποκαλάκην, τὸν φέρνουν Κεσσινέας, ἀντὶ τοῦ Καντελεῆμονος χωτίνη, καταπρο-
δοθέντος. Τὶ γίνεται ἔπει τὸ γυνωρίζουν πολλοὶ καὶ δ ' ἀγαθόγγελος, .. ρωτο-
σύγκελός του ἥδη, δ δικοῖος, ὅτεν ξηγεν εἰς θεσσαλονίκην καὶ ἐδοξάσθη,
διέδωκε τὰ δσα ἐγένοντο μετὺ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν Ἀγράριον τοῦ ἄλλοτε
βιενεν δ κελέτειος ἀπελλαρβούλος. Κατήντησε νὰ πετάξῃ στοὺς δρόμους τὸν
τουσιστομόν θέμιελην καὶ τὸν ἱεροκήρυκιν θεοφάνην, διέστι οἱ νεάροι μιᾶς Κρα-
σσιδιουλος, παρέριεις καὶ ὄλλοι, ἔχοντες ἴδια ιλειδιά, εἰσήρχοντο, ὅταν Ἰκοι-
μῶντο οἱ ὄλλοι, εἰς τὰ πάτερα θάμπατα, ὅπου δ ἕδειος δ λεπολάκης τοὺς ἥτοια-
ς γαργαλιστειαὶ, διὰ νὰ ἐξεγενιώνται εἰ δρμαὶ των καὶ δλοὶ ἥμέγυμνοι ὥργι-
αζον μέτροι πρώιας, τὸν ὥραζον τοῦ πασιλεῖου πατέρα, ὑποτακτικὸν διεξευχθέν-
τι, ἔχοντες δλοὶ πειπτὴν καὶ ἐιλειτὴν ἐραμένην πιν.. Εἶναι διφάνταστα τὸν, οἱ
ἐντὸς τοῦ ἀντροῦ του Σήσαντες κληρικοὶ, διπλογούσν καὶ τὶ δ πατέρηρ' Ιωάννης..
Δὲν ἐδύστησε καὶ πόδιον νὰ περέσῃ μὲ τὸν Τσάτπουν, ὃς 'Υπουργόν, ὑπὲρ τοῦ
Κρασσιούλου τοῦ ἐρποτοῦ του καὶ νὰ ζημιώσῃ τὸ Τσαμεζούτσιον' Σφριερίων. Τύ-
ροι ἔχει τὸν νεαρὸν Γραμματέα του καὶ τὸν μικρούλην 'Ηλίαν.. ' Η Λεσιπούς Ὁ-
λη ὑτενάζει, ὄλλος καὶ τὸν φοβετται, διέστι μὲ τὰ πολυτελῇ γεύματα εἰς ὄλους
δικειλεῖ τοὺς τάντας πίσ οὐδὲ τοὺς ἐπολύσηρ καὶ θὰ μεταφέσῃ.. Ήτας δὲν συνω-
μότησε νὰ ρέψῃ καὶ τὸν ἥδη πάτερωνά του ἵππο τὸν Θρόνου του; Ήτας τὸν ε-
γαρέδος δὲν τὸν ὑπρέπει, ὃς καὶ τὸν Γερμανὸν Γιούμπεν (πατροπολίτην' Μιλείας),
διεικνύων ἀχαριστεῖαν καὶ εἰς αὐτοὺς ποὺ τὸν ἀνέβασαν ὡς ἡμεῖς; Καὶ δὴ ἔχο-
μεν τοὺς ὄλλους, θὰ ἐπενδυθωμεν συντόμιας διὰ νὰ ἐνθέσουμεν λεπτόμερος καὶ
τὴν δλην ζωὴν του ἐν ταλάνιαις καὶ 'Αθήναις....

"Ο Γερμανὸς Γιούμπεν, δ ἐπειρὺς ἥρδυνου κατεχουμένου. 'Ο Πατέρηρ' ἔχειλλειος πᾶς
θὲ διποιρύῳ τὴν σκηνὴν τῶν διαδραματισθέντων ἐνόπιον του, τοῦ 'Ηγουμένου
Τραπεζοῦ καὶ αὐτοῦ τῆς Γερμανοῦ Γιούμπα, τοῦ 'Ηγουμένου λέγοντας: "... τὶν
ἐπῆρες διὰ τὸ Λειραῖν ὡς ἄνδρα σου.. καὶ δτε δὲ ποιεῖται μαζὲ σου καθε
θράδυ καὶ γάρα ποὺ μὲ βαρδέηκες μὲ διώχνεις; ". Καὶ τῷρα προσπαθεῖ νὰ ὑπο-
κρίνεται τὴν.. μετανοούσαν. Σὲ τὸ "Λιροπόλη", ἐνταῦθα ποὺ διαιρένει, ἀκούη
κι 'δ διευθυντὴς τοῦ Εενοδοχείου σκέπτεται νὰ μὴ τὸν δεκάρη ἔλλη φορὰ γιὰ
τὴν αἰσχρὰν ζωὴν του... .

Ιρακδεῖος τέλε βέρβερη "Οτι κι 'διν εἰπη κανεὶς βι' πήτδν δὲν έχει πλησιάσει
τὴν πραγματευότητα..". καὶ δεραπτής, ἐν ἡρκη, ἐρωτεύεται τὸν ερικλήν Ρέλ-
λην, 'Ηγουργὸν διποιρύοντο. Τοῦ γράφει ἐρωτικοὺς στέχους, ποὺ καταλήγουν :
" Γεννήσηκες νὰ διαπιέσαι καὶ νὲ μ' ἡγαπᾶς, ἐτῶν τρελλαῖνουσι γιὰ σέγα.. ".
'Εξελίσσεται εἰς κίναιδον. 'Ε αωχέρ του ποὺ κατέληξεν εἰς τὸ Σαντόρειον,
δ 'Αυτονομικός, διποιράνης ἥδη, οἱ φύλοι του εἰς τὴν μονὴν τῆς Λευτέλης....
διυφημεῖται καὶ ὑπρέπεται διό τὴν σύζυγον τοῦ ἀτυχοῦς αωχρέρ καὶ ὄλλο-

σεις τὸ φύλον, καὶ ἀρπάζεις τὴν εἰς τὴν Ἀθηναῖν Τρίπεδον μικρὰν, τῆς διορᾶς
ἡ μάννα σπεῦδει εἰς τὸν π. Ηπρατοιώτην, δοτεις καὶ παταγγέλλεις τὸ γερό-
νος εἰς τὸν δρυώλον Σφυρούσιον Παπαδόπουλον, ἐπεργούμενται διναρέσσεις ὑπόο-
τος Δουκᾶ Παπαναστασίου καὶ . . . ἀθηναῖται! / / Καὶ οὐτοτε δὴ μὲ . . . δύο, τὴν
μαρίαν καὶ τὴν Ἀλένην, δὲν τῷ Βαζανε μία; / / Καὶ 'Επειδης παρὰ τὰ Πατήσια,
δικου γεμιστέεις καὶ ἡ Ηπαριέτας, μπολαμισόννων τὴν θελυφρών τούτων....

Τώρα πλησιάζει τὸν π. Τρεπέλαν ήδη νὰ συέρῃ. Οι "Αγιαί" δύως δὲν χά-
κουν ἐκ τῆς ήξετας τιν μὲ τὸν βραχερότητας. Ο π. Τρεπέλας διειδεύεται νὰ
τοῦ θυοδεσέρη, την πατοφ, νὲ περιτηθη, ήδη νὰ Ελση έκεινας πον εητείται δ-
πὸ τὸ θυοδεσανισμένον πολυνιβόν του. / / Λλά? Ήδη έπεινελθαίσην έπ' αὐτοῦ καὶ
πάλιαν.

Πρὸν τελειώσασιν τοὺς πρότους πτυλαθίτες τοῦ Θρόνου τοῦ Απορέωνος,
δὲν πρέπει νὰ μίσεια χρήσαιεν καὶ διὰ τὸν νέον ἀστέρα, τὸν Ιανουάριον
παντελείσμανα παραγωγόνους: "ν 'Αρκηγὸς τοῦ πιναπότιου Ιανουάριον Αρ-
τένης (νῦν ίεσον) τὸν θυμὸς τὸν ιριέον, μὲ τὰ μάτια τὰ ώρεσα, Γιθηργον, τὸν
Εστειλεν εἰς τὸν Κάρτσουν τὸν Ἀγιαννέτην' λύγορείτην, τὸν πόρνον καὶ
τὸν έκανε διάκονον, τὸν θυτοσε πετι εἰς τὸν Αιρετιό καὶ σίτις θεούμενος...
... οὐειλέτην εἰς προτετέντην πρώτου πεγκτού... "Ν Ρίθος Νοῦ... , εἰς τὸ
αενοδυχεῖον, γνωρίζεις ο Έδεος τὴν, ἐπικίμασιν τῶν 'Ιανουάριου, κατίσιαν οικοι-
τυρίας τοῦ νεαροῦ.... , δ διποτος κιτέχει ήδη Ερατικήν θέσιν, διήτι θετήρεν
διὰ τὸν Ιανουάριον 'Αρροδέπον νίστημε... / / Τοιγάντες, τότε Απριλιετειός
διεισιπτής αιθενεπτίσιον, γνωρίζει σκετικῆς..., καθίσ καὶ δ εποιείταις τὲ
ζεύρες.... μὲ / πεποιητούντος, την έντολη τοῦ Καντέριτοντος ναὶ τὸν τοῦ
Ἀλεβεζέτου γενόμενος / ανεγιώτατος, ήτι τοῦ πεινοῦ ζερβαλλας, έπειτα ξενι-
τος τὴν γελεντεύειν στιγμὴν ὥστε τοῦ Καναριτήτου πεθρῷ τὸν ίενον, διτεις
τοῦ εἶχε / οπ τὴν παπομενὴν τῆς Ειλούγης: "οὗρον οὐ εἶσαι 'Επειδούσιος".

Σε τὴν ουμαλούσιαν, Αλεύθερος ἐ Παντελέντες, δυργήτες ηὲ τὴν Ἀθηναίων
λας(πατέρος ὅπε τὴν "Αθηναί"), πανολές, πεγκλόσια καὶ κατινθινούντος οὐείσει
δὲ διπάς ὄλοις τὸν Ειροΐνη μὲ τὸν πιστεύοντις ω... ούτον, καὶ θυτερτίας
τὸν ζεύρουν ἵς ούπισσον καὶ τὸν περιφρουσυν. Λεπτὸν λοιπὸν έπιτιμάζουν
τώρι σι. προστατεύοντες γι: 'Αρχεπίστοιον, εἰὲ νὰ μὴ μαένη τέσσες τὴ
ένιρετον έν τῷ ' πατησί... .

Προσεχός θὰ διοχοληθεῖσιν καὶ μὲ τὰν καλύν παρόν, / αντινείσης, επιδύνθου
ιόρου καὶ ξελιγένεις καὶ ίδεις μὲ τὸν λεγόμενον ιόρου, τὸν Μαργέν παὶ η
πολέττεν παραθόνως καὶ ιότε οὐδὲ γρίζετε....

Βέος τοῦ ἐπισκόπιο Ρωγῶν Κου Διονυσίου Φαριανοῦ ἀ.ό τὸν δεκατῇ καὶ
κακοκοσμον λειμῶνα τοῦ βίου τοῦ τυραννικού καὶ πείσμονος καὶ ἐμπαθοῦ
ἐπισκόπου Ρωγῶν Διονυσίου δλίγα ἄνη δύσσομα, καὶ ἐπιφυλασσόμεθα ἀργό-
τερον νά σᾶς κυριεύωμεν ἐκ τοῦ βίου του πλούσια τὰ ἔδεσματα

- 1) Ἐγεννήθη ὁ μητρίκαιος ἀνήρ εἰς τὴν "Ἀνδρον. Κατά πόσμον ἐλέγετο Νικό-
λαος. Ὁ πετήρ του ἦτο 'Ιερεὺς πτωχός. "Οταν δέν υπηρετούσε καλῶς τόν πα-
τέρα του εἰς τό ερδόν βῆμα τότε ὁ πατήρ 'Ιερεύς του τόν ητυπούσε μέ τό
φυμιατήριον καὶ τεῦ ἔλεγε " πάρε καὶ αὐτή βρε 'Νικολό γιά νά βάνης μυαλός"
- 2) "Οιαν ἔγινε ἔφηβος ὁ ξανθός Νικόλαος ἐμπάρκαρε ὡς μοβτοσ οέ 'Ανδριώτε-
και καράβια. Ἐκεῖ δέ ἔμαθε τῇ ν ύψηλήν θελοφίαν πῶς τοῦ ἄρρεν γίνεται θῆλυ.
- 3) 'Υπηρέτησε την θητείαν του ὡς ναύτης εἰς τό κεντρικόν προγυμναστήριον
τοῦ Β. Η. Πόρου 'Ἐκεῖ ἦτακ ἵπποκόδιος τοῦ τότε 'Αρχιμανδρίτου καὶ νῦν Μητρο-
πολίτου 'Βρέσσης Διονυσίου Παπανικολοκούλου. 'Ο Νικολίς ἔδιδε τύν νικολίν
την εἰς τάς ἀκεχεθῆς ὄρέξεις τοῦ φίλου του νεαροῦ 'Αρχι, ανδρίτου Παπανικο-
λοκούλου.
- 4) 'Ο ναύτης Νικολός Φαριανός ἔδέχετο τάς διαχύσεις τοῦ τότε κελευστοῦ
τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ καὶ νῦν υπολοιάρχου Ι.Δ.
- 5) 'Ο ναύτης Νικολός Φαριανός ἐκοιμάτι εἰς τὴν κύτην κλίνην διά τό εύάρε-
στον καὶ ἀφαίον τοῦ πράγματος μέ τόν Ποριώτην ναύτην Νικον Κοθνέλην.
- 6) Μετά ὁ Νικολός ἔδέχεται τακτικῶς τάς εἰσπνοάς τοῦ Μητροπολίτου ύδρας
Προκοπίου, ὁ δικοῖος τόν ἔχειροτόνισε Διάκονον καὶ τόν ἀνδρασε Διονύσιον
πρός τιμήν τοῦ Διονυσίου Παπανικολοκούλου.
- 7) Ὡς Πρωτοσύγγελος εἰς τὴν Τρίπολιν διονύσιος Φαριανός ἐμεθύσκετο
μετά νεαρῶν στρατιωτικῶν, τῆς ἔκει στρατιωτικῆς μονάδος.
- 8) 'Ως Πρωτοσύγγελος τῆς 'Αρχιεπικοπῆς 'Αθηνῶν διονύσιος Φαριανός κάθε
Πέμπτην εἰς ἐπαυλιν τοῦ Κεφαλαρέου τῆς Κηφισίας προχετο εἰς φιλικήν συνου-
σίαν μέ τόν πρώην Ταγματασφαλίτην ὡραεότατον νεαρόν Σ.Π. εἰς ἔνοεις την εὐ-
γνωμοσύνης διονύσιος μέ χρήματα τοῦ φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Αρχιεπικοπῆς
ήγυρασε εἰς τόν ἐν λόγῳ νεαρόν αὐτοκίνητον τζέπ.

ΧΟΙΓΟΠΟΙΗΣΙΚΑ

1. Οἶκουμενικόν Πατριάρχην
2. Αρχιεπίσκοπον Αθηνῶν
3. Ανακτόρα 'Αθηνῶν
4. Πρωθυπουργόν
5. 'Υπουρηούς Συντονισμοῦ καὶ Παιδείας
6. Σερβομιατρόν τεράρχας τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος
7. Βουλή τῶν 'Αλλήν
8. Εἰσαγγελέα 'Αρείου Πάγου
9. 'Ιμερησίου 'Εφημερίδας 'Αθηνῶν
10. Συμβούλιον 'Επικρατείας
11. 'Ακαδημίαν 'Αθηνῶν
12. Πανεπιστήμιον 'Αθηνῶν

Τοῦ ἀνωτέρω ὡς πρῶτον τεῦχος
"Ομιλος διδικηθέντων ὑπ' αὐτοῦ ἀληρικῶν

Τήρωντες

Βαίζοι· Σωτίουσσον ἐς δῆμον γέλαισιν νη αράγεις
ἴργει λ' ἵχοις διον σπειρίουσσόν πα·
Ἐστερ γέλαθρωσσήρεις εὔχεις αραιίρεις
βογάιται σιαστήρεις οὐρα, γερρήρεις λέγεις
οὐδεῖσσιν δοχάγεις οἱ γέρεις οὐραίς γενεῖσι
αὐτοῖς λ' ἵγρυχις λειψειτε ἐτίρηρεις
οίβεις οιράσσεις τε αυτείουσσον οὐδετείουσσοις
ἴχδιοις γενήρεις μεράγεις μενίσσεις
εινεωαλαγείς σιν γρίνα φεινειται τε ἵγρυχοι
οχίζεις, αυραδηρέις μεράγεις χρύσιν
οὐδετείς εἰλώτοις μεραρείσσεις οὐδετείς ιασείσ
ωμόδερης χειρίρεις λεπταγέις αγόρεις
φυγήσσεις αἰσι γράνισσα τέργα τε πείρεις νη
οὐδετείς αἴχερεις γε εἴνι μεράγειρεις τε
οὐδετείς εινεύγεις γηράχεις τε οὐδετείς ομογέις τε
οὐδετείς χολαρέις αἴσι τε εινεργείεις.

Σοὶν οὐτε εὐλειδεισσονται τε Θεοί γέλαιοι πα
εις αἴσορείγεις οὐαί οἴγοις γε αγειδοί

Ἐργαντία λινγίζεις. Δημοι=λαοί. Αγαγίν=ναρίρεις. Αντιπάδρειν=εινηράδεις
Αισιόφερην=εινειλοι. Αχδοι εραιίρεις=βαίροι λινγίζεις. Βογάινοι=γεινερερεια-
μενείσσεις, αγειρείς. Ζιαστήρεις=νειλεισσονται. Όρη γερρήρεις=ενολρόωνται. Ζάγεις
=λαχαινερεις. Δοχοίρεις=εἴχεις λισσίσσεις, ουσεισ. Οἱ γέρεις=ειδηίσ. Ορέις=λεπτερε-
ψειδείς=γενείσ. Εινείσ=αρχηρειντοι. Εγρυχίς=ειληνηρειέρεις. Ζάρεις τρίπιν
=λρόμεις λιντείσ. Λινηις=ειρεδεις. Οιριόρεις=είρειοις. Περείσσοις=εινεισσον. Αδε-
μαλοις=αλορεις, αισιοβίς. Οιρηίρεις=ρεδονερεις. Κερδαγέις=λόγεις, εινεωαλαγείς
γρίνεις=ζερνεαγιορέις. Γρελεισσον=γεραδείς. Εγρυχοι=είνειδοι. Εχέζεις=αινά-
δρεισσον. Περωαρειάν=σιλόδοι μελαχηρηγέρειντον. Κερδοσίν=ειρέθης. Χρίνις=αρι-
γειρεις. Είνεσσοι=λιχριοτοι. Θερμαραιούσση=γεκορδόρεις. Σεαυρό=τετιρειο. Μηρόδερης
=εινεισσον. Χειρίρεις=ειχίδεις. Ζερβερέις=μενήρεις. Κηδεωις=δόξεις. Φηγητήν=αινειν
Αινειγεια έργα μερειγει=έρρονται στριέργα μοτι. Αχδρεις=εινειρειοις. Κερδαγέρρεις
=ωρηρόι. Εινεγει=λειχδέις. Ελειπτει=οιρελέγειον. Εινεχει=οιρεγεότινης. Χρηνέι
=δρειχει. Εινερρειαγει=δρασοι.

Adrienne 21 January 1953

Лебарн відмінно зігравши
відкривати Європу, але вже
занадто пізно.

ΔΗΜ. Χ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΛΙΧΗΓΟΡΟΣ ΠΑΡ' ΑΡΕΙΟ! ΠΙΓΟ!

48 ΕΜΜΑΝ ΜΠΕΝΑΚΗ 48

ΤΗΛΕΦ. 38-031

ΔΘΗΝΑΙ

Στις 6 Απριλίου
—
Μαζεύωνται οι λιμνούλες
και ευχές για την Καυριάν
ουσιαστικών περιοχών 5
εις ημέραν 5
Εις ημέραν 5
ημέραν 5

Ζηραγίδες αντεκώφυτη δι-
βολήσει τον Δεκ. 24/9/1945 (24/10/1945)
Επικαλύπτεται η πόλη Επονγία,
καταπλέγματα, κάτια γης
καταράται ο πόλης, οπότε αποκατατάχεται
το ίδιο Ηρακλείου. Από τον ίδιο χρόνο
επενδύεται, σε μητρικές πέτρες και
τιτανίτη (από την ονομασίαν αναφέρεται
οι ανθρακωρύχοι, ^{ανθρακίτης}) - διάφορη
τεχνητή καταπλάκα των αρχιτεκτονικών
τεχνών, μεταξύ της οποίας διατάχθη
επί μεταξύ της θεοφάνειας, οπότε εργάζονται
από την απόστολον (επίγειον οι
εργάτες) την παραγωγή της ζωής. Έτη
τραγωδίας είναι από την οποία οι αγάντες:
οι γηινοί γιγάντες οι ανθρακωρύχοι.
Επί μεταξύ της θεοφάνειας, οι γηινοί γιγάντες
είναι οι Ανθρακοί. Από την ~~επίγειον~~, οι
γηινοί γιγάντες είναι οι Καταράτες, οι
«Ειδονείς» γραπτοί οι οποίοι είναι
ανθρακωρύχοι από την ίδια περιοχή.
Επί μεταξύ της θεοφάνειας, οι γηινοί γιγάντες
οι γηινοί γιγάντες είναι οι Τούρκοι Γερ-
μανοί. Λαρισίδης δένεται στην
ανατολή της Ράγιου... Οι Τούρκοι Γερμανοί
είναι οι Καταράτες της Μάγιας που έχουν
αποτελέσει την πατρίδα μας.

Melos or Βαρούσα γι' αγάπην
— Sofaricat